

ശാമുവീ

ത്രൈമാസിക

പുസ്തകം 5 | ജൂലൈ - സെപ്റ്റംബർ 2016 | ലക്കം 3

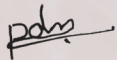
പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞവന മാത്രമേ മറ്റൊരാളെ സ്വന്തം കാലിൽ നിർത്താനും അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനും സാധിക്കൂ. അത് വ്യക്തി, കുടുംബം, ഗ്രാമം, രാഷ്ട്രം, ലോകം എന്നിങ്ങനെ ക്രമത്തിൽ ആദ്യമാദ്യമുള്ളവർക്ക് പിന്നീടുള്ളവരെ സഹായിക്കാനും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനും സാധിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ സ്വയം സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കാൻ സാധിച്ചവരാകണം. അതുകൊണ്ട് സ്വാഭാവികമായും സ്വാശ്രയശീലമുള്ളവനും ആകുക മോശമായ കാര്യമല്ല. അത് വളർത്തുക പരദ്രോഹരഹിതമായ സ്വാർത്ഥതയിലൂടെയാണ്. സ്വാർത്ഥത പരദ്രോഹമാകുമ്പോഴാണ് തെറ്റാകുകയുള്ളൂ. സ്വോല്ക്കർഷത്തിലേയ്ക്കും ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരത്തിലേയ്ക്കുമുള്ള സ്വാർത്ഥത തെറ്റല്ല. ആ സ്വാർത്ഥത മറ്റുള്ളവർക്ക് സുഖത്തിനായി ഭവിയ്ക്കും. അവിശ്വസനീയമായ ചേതനയുടെ സുവ്യക്തിഭവിക്കലാണ് വ്യക്തിത്വവികാസം. അത് സാധ്യമാവുക ജീവിതവിജയത്തിലൂടെയും ലോകത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ത്യാഗത്തിലൂടെയുമാണ്. കുടുംബത്തിൽ നിന്നുതുടങ്ങി ലോകത്തിനുവേണ്ടി വരെ ക്രമത്തിൽ വികാസം പ്രാപിച്ചു വരുന്നതാണ് ത്യാഗമെന്ന് സനാതനധർമ്മം (ഭാരതീയപൈതൃകം) നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഭാരതീയ പൈതൃകത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ഏതു രാഷ്ട്രവാദവും ഉദാത്തവും ലളിതവും സുതാര്യവുമായ ജീവിതരീതിയായി മാറ്റുകയാണ് മഹാത്മാക്കൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അത്തരത്തിലുള്ള മഹാത്മാക്കൾ ജനിച്ചതും വളർന്നതും പുഷ്പിപ്രാപിച്ചതുമായ നാടായതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിനു മുഴുവനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനും പോസിറ്റീവായി ചിന്തിക്കാനും പഠിപ്പിച്ച നാടായി ഭാരതം മാറിയത്.

‘സ്വസ്തി പ്രജാഭ്യഃ പരിപാലയന്താം
ന്ത്യായേണ മാർഗേണ മഹീം മഹീശാഃ
ഗോബ്രാഹ്മണേഭ്യഃ ശുഭമസ്ത നീത്യം
ലോകാഃ സമസ്താഃ സുഖിനോ ഭവന്തു.’

‘കൃണ്വന്തോ വിശ്വമാര്യം’ (ലോകത്തെ മുഴുവൻ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുക), ‘ആത്മവത് സർവഭൂതേഷു’ (സർവ്വത്തിലും ഈശ്വരനെ ദർശിക്കുക) എന്നീപ്രകാരം ഭാവാത്മകതയും വിശ്വമാനവികതയും സ്വജീവിതത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ നമ്മളോട് ആഹ്വാനം നടത്തിയ ഭാരതമാതാവിൻ ദിവ്യവചസ്സുകൾ ഇവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ നാം എന്തിന് ഇപ്പോഴും പരാശ്രയരാകണം?

‘തുടിക്കു ലോകസൗഖ്യം ശ്രവിക്കു ഭാരതവാക്യം’.

പുസ്തകം 5 ലക്കം 19
ജൂലായ് - സെപ്റ്റംബർ 2016

ഒരു വർഷത്തേയ്ക്ക് : 60 രൂപ

ശ്രീപുരം പബ്ലിക്കേഷൻസ്
മാടായിക്കോണം

ഇരിങ്ങാലക്കുട
തൃശ്ശൂർ - 680 712

shripuramtrust@yahoo.co.in.
www.shripuram.org

പത്രാധിപർ
പ്രകാശ് ഡി.

പത്രാധിപസമിതി
എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ
കെ.പി. ശ്രീധരൻ നമ്പൂതിരി
ഡോ. അജിതൻ പി.ഐ.
വിഷ്ണു ആനന്ദ് എൻ.
ടി.ജി. വിഷ്ണു
കണ്ണൻ കെ.എസ്.
അനൂപ് എസ്.യു.

പ്രസാധകൻ
ശ്രീകാന്ത് സി.

പുറംചട്ട രൂപകല്പന
ഉണ്ണികൊണ്ടമറുക.

അക്ഷരവിന്യാസം, രൂപകല്പന
രവി പാറക്കുന്ന്, തൃശ്ശൂർ.

മുദ്രണം
മമ ഓഫ്സെറ്റ് പ്രിന്റ്,
നട, ഇരിങ്ങാലക്കുട

വിഷയവിവരം

1. അംബികാത്രിശതീ

2

2. സംസ്കൃതപാഠനം - 27

10

3. ഔഷധസസ്യങ്ങൾ - 14
ഗന്ധക്കൊടി (കറളകം)

16

4. കുട്ടികളുടെ വാല്മീകി രാമായണം - 8

17

5. ലളിതാസഹസ്രനാമം
വ്യാഖ്യാനം - 18

18

7. ചണ്ഡീരഹസ്യം
(ശ്രീ നീലകണ്ഠദീക്ഷിത വിരചിതം)

22

6. ഭഗവദ്ഗീത - ഒരു പുനർവായന - 7

27

8. ശ്രീപുരം അഷ്ടനാഗേശ്വരക്കാവ്

30

അംബികാത്രിശതീ

സമ്പാദക : അപർണ്ണാദേവി എ.

കലഗിരിനാഥതന്ത്രജേ ലോകാംബ ത്വദ്‌പദാംബുജം ജന്തുഃ

ഭക്ത്യാ സ്മരതി ഹൃദി സ്വേ തദ്‌പദയുഗളം വഹന്തി ശിരസാനന്യേ. 52

ഹിമവൽപുത്രി ലോകമാതാവേ നിൻപാദാരവിന്ദം ലോകത്തിലെ ഓരോ ജീവനും ഭക്തിയോടെ സ്വഹൃദയത്തിൽ ധ്യാനിക്കുന്നു. ദേവാദികളും ശിരസാ നിൻകാലിണകൾ വഹിക്കുന്നു.

മഹിഷാസുരമർദ്ദിനി തേ ഭീമം രൂപം തദസ്തു രിപുനേത്രേ

സാദരകടാക്ഷപാതം പുരതോ മമ ഭാതു സൗമ്യരൂപം തേ. 53

അല്ലയോ മഹിഷാസുരമർദ്ദിനി, ശത്രുവിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്റെ ഭീമമായ രൂപം നിലുണ്ട്. നിൻ കടാക്ഷസഹിതമായ സൗമ്യരൂപം എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.

ആദൃതശ്രുകാദിവാണീ വാണീശസുരേശഹരിമുഖൈഃ സ്തുത്യാ

സുമലസിതമൃദലവേണീ വിലസതി കൈലാസപീഠികാമധ്യേ. 54

ബ്രഹ്മദേവൻ ദേവേന്ദ്രൻ, വിഷ്ണു തുടങ്ങിയവരാൽ സ്തുതിച്ച് ആദരിയ്ക്കപ്പെട്ടവളും പൂക്കളാൽ ശോഭിതമായ മൃദലമായ തലമുടിയോടും കൂടിയവളുമായ ദേവി കൈലാസത്തിൽ ശോഭിക്കുന്നു.

ദയമാനമാനസം തത് സൂയമാനമുഖം നിരീക്ഷ്യ തത്തേജഃ

നിയമാദിവിധുതപാപാ വയമാനന്ദാശ്രുധരപരീതാങ്ഗാഃ. 55

ദയാപൂർണ്ണമായ മനസ്സോടും പുഞ്ചിരിതൂകുന്ന മുഖത്തോടും കൂടിയ ആ തേജസ്സിനെ നിരീക്ഷിച്ചിട്ട് ഞങ്ങൾ പാപമറ്റുവരും ആനന്ദാശ്രുവിൽ മുങ്ങിയവരുമായിത്തീർന്നു.

ലലിതഗതിം സുരവിനതിം ലസിതമതിം കിംച യതിമനോജ്ജ്യാം

തവ മൂർതിമാംബ പാർവതി കദാ ന പശ്യൻ നയാമി കലികാലം. 56

അല്ലയോ അമ്മേ! പാർവ്വതി! ലളിതമായ നടത്തത്തോടും ശോഭായാലുള്ളതുമായ സുരവിയോടും ലസിതവളായ യതിമനസ്സിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവളും ദേവപ്രണാമമേറ്റുവാങ്ങുന്നവളുമായ ദേവിയെ കണ്ടുകൊണ്ട് കലികാലം എന്നാണ് ഞാൻ തള്ളിനീക്കുക.

കരുതേ മനസി മദീയേ വിഹാരലീലാം നഗേന്ദ്രവരകന്യാ

താവദ് വിലസതി ചിന്മയതത്ത്വം തത്ത്വാർഥിഭിഃ സമാരാധ്യം. 57

തത്ത്വദർശികൾ ആരാധിക്കുന്ന ജ്ഞാനസ്വരൂപിയായ തത്ത്വം ഉറസ്സുവോൾ ആ ജ്ഞാനസ്വരൂപിണിയായ പർവ്വതരാജകന്യയായ പാർവ്വതീദേവി എന്റെ മനസ്സിൽ അത്യുൽക്കർഷത്തോടെ ശോഭിക്കും.

ശങ്കരമിശ്രിതദേഹം ശ്രുതിസുദതീമൌലിഭൂഷണം തേജഃ
മുഖജിതചന്ദ്രം തന്മേ പ്രസീദതു ക്ഷിപ്രനമ്രപാപഹരം. 58

പാതി ശിവമെയ്യായതും വേദമാകുന്ന ശിരോഭൂഷണത്തോടുകൂടിയതും ചന്ദ്രനെവെന്ന മുഖത്തോടുകൂടിയതും നമസ്കരിച്ചാൽ പെട്ടെന്ന് പാപത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതുമായ തേജസ്സ് എന്നിൽ പ്രസാദിച്ചാലും.

വിധുമൌലിവിഭ്രമശ്രീർവിഭ്രമരൂപിസോദരാത്മതനുകാന്തിഃ
സിഞ്ചത്യമൃതമിഹാക്ഷ്ണാശ്ചിരപുണ്യവശാദിഹാസേവ്യം. 59

ചന്ദ്രക്കലച്ചുടി ശോഭിക്കുന്ന ഐശ്വര്യത്തോടുകൂടിയവളും പവിഴശോഭയ്ക്ക് സമാനമായ സ്വശരീരകാന്തിയോടുകൂടിയവളുമായ പാർവ്വതീദേവി ഇവിടെ വളരെക്കാലത്തെ പുണ്യത്താൽ കണ്ണുകളിൽ അനുഭവയോഗ്യമായ അമൃത് വർഷിക്കുന്നു. ദേവിദർശനസൗഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരകൈവല്യാനന്ദപ്രാപ്തിസ്തേഷാം ധ്രുവം ഹി തന്ദോജാം
യേഷാം ചിത്തേ വിത്താധിപമുഖസേവ്യം വിഹാരഭാഗ് ഗൌരീ. 60

ആരുടെ മനസ്സിലാണോ കണ്ഠേരൻ തുടങ്ങിയവരാൽ സേവിയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഗൗരീ എന്ന ഈ ദേവി വസിക്കുന്നത് ആ ജന്തുക്കൾക്ക് മോക്ഷസുഖം തീർച്ചയായും ലഭിക്കും.

ഗൌരീ തവ പാദപദ്മം ശശധരകലയാങ്കിതാത്മമൌലിതലേ
മമ ചാന്തിമപ്രയാണേ വിലസതു നേത്രേ സ്മൃതൗ ച ഹൃദി വാചി. 61

ഹേ ഗൗരീ! ദേവി! ചന്ദ്രക്കല ധരിച്ച ശിരസ്സോടുകൂടിയ ദേവി! നിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങൾ അവസാനകാലത്ത് എന്റെ കണ്ണുകളിലും ഓർമ്മയിലും മനസ്സിലും വാക്കിലും ശോഭിക്കാൻ ഇടയുണ്ടാകണെ.

ശങ്കരസൂക്രതസമൂഹാ കിങ്കരദേവാദിരങ്കവീണാ ച
ശങ്കാദിമോഹഹന്ത്രീ ലസതു മമാക്ഷ്ണാഃ ശശാങ്കമൌലിതലാ. 62

മംഗളകാര്യങ്ങളോട് കൂടിയവളും ദേവാദികൾ കിങ്കരന്മാരായവളും മടിയിൽ വീണയുള്ളവളും ചന്ദ്രക്കല ശിരസ്സിൽ ധരിച്ചവളും സംശയം തുടങ്ങിയവയെ ഇല്ലാതാക്കിയവളുമായ ദേവി എനിക്ക് ദർശനമേകട്ടെ.

കചകംഭാശ്ലേഷവശാദാഹൃതഹരചിത്തവൃത്തിരമരാണാം

മനുജാനാമപി നിത്യം ദൈവതമേഷാ ചകാസ്തി ഗിരികന്യാ. 63

മാറിടാശ്ലേഷത്താൽ ശിവചിത്തത്തെ അപഹരിച്ചവളും ദേവന്മാർക്കും മനുഷ്യർക്കും നിത്യദേവതയുമായ ഈ പാർവ്വതിദേവി രക്ഷിക്കട്ടെ.

പരിതുഷ്ടാ ഹരഭജനേ നിജഗളകളുഗീതിവിജിതപരപുഷ്ടാ
സൂചിതസുരരിപുകഷ്ടാ പരമകളത്രം ഹരസ്യ തജ്ജയതി. 64

ഹരഭജനത്തിൽ സന്തോഷിച്ചവളും സ്വകണ്ഠത്തിൽനിന്ന് ഉതിർന്ന മധുരഗീതത്താൽ ഭക്തരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചവളും അസുരന്മാരെ കഷ്ടത്തിലാക്കിയവളുമായ ശിവപത്നി ദേവി ജയിക്കട്ടെ.

സതതാലോലിതദയയാ ദൃശാംബ മാം പശ്യ സരസിജാതരുചാ
പരമശിവേ നിർവൃത്തിമഹമവാപ്യ തേനൈവ താവകോ ഭക്തഃ. 65

എല്ലായ്പ്പോഴും വഴിയുന്ന ദയയോടും താമരയുടെ ശോഭയോടുകൂടിയ കണ്ണാൽ എന്നെ ദേവി! നോക്കൂ. പരമശിവനിൽ നിർവൃതിയെ പ്രാപിച്ച് നിന്റെ ഭക്തനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു ഞാൻ.

സരസകവിതാ ച സമ്പച്ചാക്ഷോഭ്യം മണ്ഡലാധിപത്യം ച
നന്ദ ജായതേ നൃണാം കില തവ വീക്ഷാവൈഭവേന ഭവകാന്തേ. 66

സുഖദുഃഖമയപൂർണ്ണമായ ഈ ലോകത്തിൽ കഴിയുന്നവർക്ക് കാന്തയായിട്ടുള്ളവളെ! നിന്റെ നോട്ടത്തിന്റെ വൈഭവത്താൽ മനുഷ്യർക്ക് രസകരമായ കവിതാരചന വൈഭവവും സമ്പത്തും ഉലയാത്ത അധികാരവും ലഭിക്കുന്നു.

ത്വന്മൗലിചന്ദ്രവിസ്മരകരധാരാഭിഃ കൃതാഭിഷേകാ ത്വം
ദ്വിമുണിതദയാർദ്രഹൃദയാ പരിപുഷ്ടസി മങ്ഗലാനി ഭക്താനാം. 67

അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവളും ഇരട്ടിച്ച ദയാർദ്രഭാവഹൃദയയായവളുമായ ദേവി ഭക്തന്മാർക്ക് മംഗളങ്ങൾ നല്കുന്നു.

ഗൌരി നഗാധിപതനയേ ശശിശേഖരദിവ്യമഹിഷി മാം പാഹി
ഇതി കില കലിതാഞ്ജലയഃ സേവന്തേ സുരനരാദയോ നിത്യം. 68

ഹേ ഗൗരി! പർവ്വതരാജപുത്രി! ചന്ദ്രക്കലാധാരിയായ പരമശിവന്റെ ദിവ്യമഹിഷി! എന്നെ രക്ഷിക്ക. എന്നാണല്ലോ ദേവന്മാരും നാരദനും നിത്യവും തൊഴുകുകയോടെ ദേവിയെ സേവിക്കുന്നത്.

പരമേശ്വരദയിതേ ത്വദ്പദപദ്മയുഗാർചനാരതാഃ സന്തഃ
കലയന്തി ഗാങ്ഗസലിലം പുഷ്പാണുപി ഭക്തിഭാരസമ്പന്നാഃ. 69

അല്ലയോ പരമേശ്വരപതി! നിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളെ അർച്ചിക്കുന്ന
തിൽ മുഴുകുന്ന സജ്ജനങ്ങൾ ഭക്തിസമ്പൂർണ്ണരായി ഗംഗാജലവും പൂക്ക
ളും അർപ്പിക്കുന്നു.

ശൃംഗാരാഗമസാരാ തവ ലീലാ ജയതി ചേതസി ഭവസ്യ
അത ഏവ സ്വാങ്ഗേ ത്യാമാരോപയദാശു വിജിതകാമോഽപി. 70
ശിവമനസ്സിൽ ശൃംഗാരശാസ്ത്രസാരമായ നിൻലീല സർവ്വോത്കർ
ഷേണ വർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണല്ലോ ആഗ്രഹങ്ങളെയെ
ല്ലാം ജയിച്ചവനാണെങ്കിലും നിന്നെ മടിയിലിരുത്തിയത്.

നന്ദ മാതരംബ മന്ദസ്തിതലീലാദികമുദീക്ഷ്യ ശശിമൌലിഃ
വിരഹാസഹിഷ്ണുരനിശം വഹതി ത്യാം നൈജവപുഷി സാനന്ദം. 71
അല്ലയോ അമ്മേ മന്ദസ്തിതത്തോടെയുള്ള നിൻ ലീലകൾ കണ്ട് പര
മശിവൻ നിൻ വിരഹത്തെ സഹിക്കാൻ പറ്റാത്തവനായി ദേവിയെ ആന
ന്ദത്തോടെ സ്വശരീരത്തിലേറ്റിയിരിക്കുന്നു.

തവ ശങ്കരി ഭൂഷോരഗലസദൃശമണിദംഭരഃ ശിവഃ കാലേ
നീരാജനമാതനതേ ഭക്തഹിതാർഥീ സുമങ്ഗലാവാപ്തേ. 72
അല്ലയോ ശിവപ്രിയേ! ഭവതിയുടെ ഭൂഷണങ്ങളിൽ എത്രയും മഹ
ത്തായ രത്നം ശോഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് തന്നെ ശിവൻ ഭക്തർക്ക്
ഹിതം പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് അവരുടെ ഐശ്വര്യപ്രാപ്തിയ്ക്കായി ഭവതി
യെ കടാക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തവ പാദഭക്തിരംബ ക്ഷിതിധരതനയേ തനോതി കവിസൂക്തിം
അമരശ്രിയമഥ സഹസാ ധരാധിപത്യാദികം നൃണാം. 73
ദേവൈശ്വര്യവും അധികാരപ്രാപ്തിയും ആഗ്രഹിച്ച മനുഷ്യർ അല്ല
യോ അമ്മേ! പാർവ്വതി! ഭക്തിപൂർവ്വം അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്തികൾ
രചിക്കുന്നു.

ആലോകനേന മാതസ്തവ മനുജാനാം ഹൃദി സ്ഥിതം ച തമഃ
ഗളതി ഹാതാത് പാപാലിഃ സഹസാമരലോകസമ്പദാഭാതി. 74
ഹേ അമ്മേ! അമ്മയുടെ നോട്ടത്താൽ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിലുള്ള
അന്ധകാരം പെട്ടെന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. ദേവൈശ്വര്യം കൈവരിക്ക
കയും ചെയ്യുന്നു.

യഃ സൂക്തിമാലികാഭിസ്തവ പാദയുഗം സമർചയതി ജന്തുഃ

തത്പദയുഗം തു സുരാ: കല്പമഹീരഹസുമൈശ്വ ഗാങ്ഗജലൈ: 75

യാതൊരാളാണോ സൂക്തിസമൂഹങ്ങളെകൊണ്ട് ദേവിയുടെ കാലി
ണകൾ അർച്ചിക്കുന്നത് അവരുടെ കാലിണകളെ ദേവന്മാർ ദേവകസുമ
ങ്ങളാലും ഗംഗാജലത്താലും ആരാധിക്കുന്നു.

പാർവതി തവ മുഖകമലാലോകനതോ ഗളിതസംശയാ: സന്തഃ
കൈവല്യരൂപകന്ദലമാസാദ്യ വിധാനതോ ജനാ ഭാന്തി. 76

അല്ലയോ പാർവതി! ദേവിയുടെ മുഖദർശനത്താൽ എല്ലാ സംശയ
ങ്ങളും നീങ്ങി മോക്ഷപ്രാപ്തിയോടെ ഭക്തർ ശോഭിക്കുന്നു.

നന്വദിസുതേ മന്ദസ്തിതകാന്തിമിഷാത് ത്വദീയകീർതിത്വരീ
ദിക്സൌധാഞ്ചലഭാഗേ വിലസതി നതരക്ഷണോത്ഥിതാ ജഗതി. 77

അല്ലയോ പർവ്വതരാജപുത്രി! നിൻ പുഞ്ചിരിയുടെ കാന്തിയാണോ
എന്നു തോന്നുമാറ് നിൻ കീർത്തിയുടെ നീരൊഴുക്ക് നാലു ദിക്കുകളിലും
എത്തുന്നു. നമിയ്ക്കുന്നവരെ രക്ഷിക്കുവാൻ സന്നദ്ധയായ ഭവതി ജഗത്തിൽ
പ്രശോഭിക്കുന്നു.

കരണവിഹിനാൻ മൃശാൻ നരാൻ സുരാൻ പാസി യോഗിനോ/പി തഥാ
ലോകാംബ ഭാവനാദ്യൈ: കാലേ കാലേ നഗേന്ദ്രനയേ ത്വം. 78

അല്ലയോ പർവ്വതരാജപുത്രി! ലോകമാതാവേ! നീ ഇന്ദ്രിയവിഹിന
രെയും വിസ്ഥികളെയും ദേവന്മാരെയും സമയാസമയം രക്ഷിക്കുന്നു.

നഗരാജവംശസമ്പദ് ദിവ്യാ കാചിദ് വിഭാതി ഹരമാന്യാ
ഗണപതിമയൂരവാഹൌ യത്തനയൌ ലോകസമ്പദേ ജയതഃ. 79

പർവ്വതരാജവംശത്തിന്റെ സമ്പത്തേ! യാതൊരവൾക്കാണോ ഗണ
പതിയും മയിൽവാഹനനായ സുബ്രഹ്മണ്യനും പുത്രന്മാരായുള്ളത് ആ
ശിവന് ബഹുമാന്യയായിട്ടുള്ള ദിവ്യയായ ദേവിയും പുത്രന്മാരും സർ
വ്വോൽക്കർഷേണ വർത്തിക്കട്ടെ.

പ്രതിദിനകലിതാമേനാമഞ്ജലികലികാമഗാധിപതനുജേ
അങ്ഗീകൃഷ്ണ ദയയാ തേനൈവ വയം കൃതാർത്ഥാ: സുഃ. 80

അല്ലയോ പർവ്വതരാജപുത്രി! പ്രതിദിനമുള്ള എന്റെ തൊഴുക്കെയോ
ടെയുള്ള പ്രണാമം ദയാവായ്പോടെ അംഗീകരിക്കൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ
ഞാൻ കൃതാർത്ഥനാകും.

കല്യാണകേലിഭാജനമിഹ ശർവസ്യാപ്രേമയതുഷ്ടികലാ

ചന്ദ്രകലാവിലസിതനിജമൗലിതലാ ഭാതു മാനസേ കാപി. 81

മംഗളങ്ങളുടെ ഭാജനവും ശിവൻ സദാ സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കുന്നവളും ചന്ദ്രക്കലയാൽ ശോഭിക്കുന്ന ശിരസ്സോടു കൂടിയവളുമായ പാർവ്വതിദേവി സദാ എന്റെ മനസ്സിൽ ശോഭിക്കട്ടെ.

വിനതജനബന്ധഹാരിണി കല്യാണി പുരാരിസുകൃതപരിപാകേ ബധ്നീമോ വയമഞ്ജലിമനദിനമിതാത്മചിത്സുഖാവൊഷ്ടേ. 82

അത്യധികമായ ആത്മസുഖപ്രാപ്തിയ്ക്കായി നമിക്കുന്ന ഭക്തരെ കൈ വിടാത്തവളും മംഗളകാരിണിയും ശിവന്റെ സുകൃതവുമായ ആ ദേവിയെ ഞങ്ങൾ കൂപ്പുകൈയോടെ വണങ്ങിടാം.

കന്ദർപാഗമസാരാ ലസദ്ദുരഹാരാ ച മങ്ഗലാകാരാ താരാധിപവാസലസൻമൗലിതലാ ഭാതു മാനസേ ദേവി. 83

ശിവാഗമസാരയും സർപ്പവിഭ്രഷണയും മംഗളാകൃതിയും നക്ഷത്രരാ ജാവായ ചന്ദ്രനാൽ ശോഭിക്കുന്ന ശിരസ്സോടു കൂടിയവളുമായ ദേവി മനസ്സിൽ വിളങ്ങട്ടെ.

നതഹംസാവലിരേഷാ ഗതിജിതഹംസാവലീ ച ഗിരിതനയാ ശിശിരീകരോതി ലോചനമാലാമാലാപവിജിതശുകവാണി. 84

സ്വരമാധുര്യത്തോടു കൂടിയവളും യോഗിമാർ വണങ്ങുന്നവളും പർവ്വത പുത്രിയുമായ ദേവി എന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് കളിർമയേകുന്നു.

ശുകവാണീസദൃശീയം മമ വാണീ ഹരകുടുംബിനീനികടം ന ഖലു കരോതി പ്രാപ്താ മുദമന്ത്യാ മധുരമന്ദഹാസജ്ജ്വലഃ. 85

ശുകവാണീസമാനമായ എന്റെയീ വാക്കുകൾ ശിവപതിസമീപം എത്തിയിട്ട് മധുരപുഞ്ചിരിതൂകുന്ന ദേവിക്ക് സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലേ?

ശശിശകലകലിതമൗലിസ്തീലോചനാ കങ്കമച്ഛായാ പാതി ജനനീ ജനാനാം കിന്നരയക്ഷാദിഗേയമാഹാത്മ്യം. 86

ചന്ദ്രക്കല ചൂടിയവളും മൂന്നു കണ്ണുകളുള്ളവളും കങ്കമനിറമുള്ളവളും കിന്നരയക്ഷാദികളും സ്തുതിക്കുന്ന ദേവി ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു.

നിജതനതേജഃപ്രസരൈരിന്ദുകലോത്തംസലസിതമൗലിതലാ പൂരയതി ലോകമാതാ ത്രിഭുവനമിദമാത്തകൌതുകാ പീഠേ. 87

ചന്ദ്രക്കലാഭ്രഷണത്താൽ ശോഭിക്കുന്ന ശിരസ്സോടു കൂടിയവളും സർ

വ്യാഭരണവിഭൂഷിതയും ലോകമാതാവുമായ ദേവി സ്വശരീരതേജസ്സിനാൽ മൂന്ന് ലോകങ്ങളെയും നിറയ്ക്കുന്നു.

തവ മാതരങ്ഘ്രിസരസിജഭക്തിവിശേഷാത്തവൈഭവാ ഹി നരാഃ
വൈമാനികപദവീഷ്വപ്യാശാരഹിതാ വിശന്തി തേ ധാമ. 88

അല്ലയോ അമ്മേ! മനുഷ്യർ ഭവതിയുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിലുള്ള ഭക്തിവിശേഷത്താൽ ആർജ്ജിച്ച വൈഭവത്തോടുകൂടിയവരായി ഉയർന്ന പദവികളിൽ ആശയില്ലാത്തവരായി നിന്നിരിക്കുന്നെ അഭിരമിയ്ക്കുന്നു.

തവ ഹാരമണിപ്രഭയാ പാർശ്വസ്ഥിതശംഭചന്ദ്രമൗലികലാ
സമ്പ്രാപ്തപൂർണ്ണമണ്ഡലശോഭാ സതതം വിരാജതേ മാതഃ. 89

അല്ലയോ അമ്മേ! പൂർണ്ണമായ മണ്ഡലശോഭയോടുകൂടിയവളും ചന്ദ്രമൗലിയായ ശിവൻ സ്ഥിപത്ത് നില്ക്കുന്നവളുമായ ദേവി സ്വരത്നമാലയുടെ പ്രഭയാൽ നിത്യവും ശോഭിക്കുന്നു.

അർധാങ്ഗശംഭഭൂഷണഫണാമണിപ്രചുരകാന്തിവീചിഭിഃ
തവ ഹസ്തഹരിണപോതഃ ശശ്വദ് ധാവതി നവീനതൃണബുദ്ധ്യാ. 90

അർദ്ധനാരീശ്വരസങ്കല്പത്തിൽ പകുതിഭാഗം ശിവനാണല്ലോ. ആ പകുതിയായ ശിവന്റെ ഭൂഷണമായ സർപ്പത്തിന്റെ ഫണത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രത്നത്തിന്റെ കാന്തിയുടെ തിരമാലയാൽ ദേവിയുടെ കൈയിലുള്ള മാൻകുട്ടി പുതിയ പുല്ലാണെന്ന് കരുതി മുന്നോട്ടു കരിയ്ക്കുന്നു.

നാഥകലാനുഗുണം തേ രൂപം ജഗദംബ സർവബുധവന്ദ്യം
പർവതരാജസുതേ നഃ ശ്രേയഃശ്രേണ്യൈ തദസ്മു കലിതദയം. 91

അല്ലയോ അമ്മേ! സർവ്വപണ്ഡിതന്മാരാൽ വന്ദിക്കപ്പെടുന്നതും ദയപൊഴിയുന്നതുമായ നിൻരൂപം അല്ലയോ പർവ്വതരാജപുത്രി ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രേയസ്സിനായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ.

കൈരാതോ വേഷോ വാ ഭിക്ഷാടനരൂപമന്യദപി ശംഭോഃ
സർവം തത് ത്വത്കലയാ ലസിതം ഭാത്യത്ര ഭൂധരേന്ദ്രസുതേ. 92

അല്ലയോ പർവ്വതരാജപുത്രി! ശംഭവിന്റെ കിരാതവേഷമോ ഭിക്ഷാടനരൂപം മറ്റ് ഏതുമോ ആകട്ടെ അതെല്ലാം നിന്റെ കലകൊണ്ടാണ് ശോഭിക്കുന്നത്.

ത്രിപുരവിജയശ്ച മാതസ്താത്കോപാദരിഷ്വ ചന്ദ്രമൗലേസ്മു
ആസീത് സുലഭകലഃ കില തേ കീർതിഃ കീർതിതാ ദിശാം വലയേ. 93

ചന്ദ്രമൗലിയായ ശിവന്റെ ത്രിപുരവിജയവും ശത്രുക്കളിലുള്ള ദേവിയുടെ കോപംകൊണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ദിക്കുകൾതോറും നിന്റെ കീർത്തി പരന്നിരിക്കുന്നു.

തവ പാദാംബുജസേവാദരണ മാതസ്തവ സ്തുത്യം
യൈഃ കലിതാ മതിരേഷാം ചരണൗ പൂജ്യൗ ഹി നാകിനാം വൃന്ദൈഃ. 94

ആരെല്ലാമാണോ അമ്മേ! നിന്റെ പാദാരവിന്ദസേവയിലും സ്തുതിയിലും ബുദ്ധിവയ്ക്കുന്നത് അവരുടെ ചരണങ്ങൾ ദേവന്മാർക്കുപോലും പൂജനീയങ്ങളാകുന്നു.

തവ പാദഭക്തിഭൂമി പാണ്ഡിത്യം സർവസമ്മാന്യം
കീർത്തിം ച സുഖം ലഭതേ ഭക്തസ്തേ മാതരചലസുതേ. 95

ഹേ പർവ്വതരാജപുത്രി! അവിടുത്തെ പാദഭക്തികൊണ്ട് പാണ്ഡിത്യം നേടാൻ സാധിക്കുമെന്നത് സർവ്വവിദിതമാണ്. ഭക്തന്മാർ കീർത്തിയും സുഖവും കീർത്തിയും അതുവഴി നേടും.

പരിഹൃല്ലകമലസുഷമാസമ്മാനൈസ്തേ കടാക്ഷൈരയഃ
ഭാത്യകിതോ ധരണ്യാം സ തു ധനദോ വാ മഹേന്ദ്രോ വാ. 96

യാതൊരാളാണോ ഭവതിയുടെ പൂർണ്ണമായി വിരിഞ്ഞതാമരയുടെ സൗന്ദര്യത്തോട് കൂടിയ കടാക്ഷത്തിന് പാത്രമായത് അയാൾ ഭൂമിയിൽ കണ്ഠേരനായോ ദേവേന്ദ്രനായോ പ്രകാശിക്കുന്നു.

കമലാക്ഷമുഖൈർദേവൈഃ ഫക്ത്രഗീർഭിസ്തവ സ്തുതൌ മാതഃ
കഥമംബ മാനുഷോ/ഹം സ്തോതും ത്വാം ശക്തയാം മന്ദഃ. 97

അമ്മേ! സുന്ദരമുഖങ്ങളോട് കൂടിയ ദേവന്മാർ ഭവതിയെ സ്തുതിക്കുവാൻ വിഷമിക്കുന്നു. പിന്നെ എങ്ങനെ മന്ദബുദ്ധിയും മനുഷ്യനുമായ ഞാൻ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ ശക്തനാകും.

തവ പാദപദ്മഭക്തിർധരണിധരേന്ദ്രസ്യ കന്യകേ കാലേ
വാചാലീകുരുതേ മാം മന്ദമപി സ്തോതുമാദരാജജനനി. 98

അല്ലയോ കന്യകയായ പാർവ്വതി ദേവി! പർവ്വതരാജാവായ ഹിമാവാന്റെ ഭവതിയുടെ പാദപദ്മങ്ങളിലുള്ള ഭക്തി മൂഢനായ എന്നെ വാചാലനാക്കുന്നു.

ജനനി വിനാ പുണ്യാനാം ഖണ്ഡം ത്വാമീക്ഷിതും നയന്നൈഃ
ശക്താ നൈവ ഹി മനുജാസ്തേ രൂപം തത് പരം ജയതി. 99

പുണ്യങ്ങളുടെ ഒരു സഞ്ചയമില്ലെങ്കിൽ ഭവതിയുടെ രൂപം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. ആ രൂപം സർവ്വോൽക്കഷേപ്ത വർത്തിക്കട്ടെ.

നാകിനഗരാംബുജാക്ഷീനിടിലസുമാമോദവാസിതം മാതഃ

തവ ചരണപങ്കജം മേ കൃതതി മോഹാദികം ഹൃദയേ. 100

ദേവന്മാരാൽ വന്ദിക്കപ്പെട്ട ഭവതിയുടെ കാലിണകൾ അമ്മേ! എന്റെ മനസ്സിലുള്ള മോഹം മാത്സര്യം തുടങ്ങിയ ശത്രുക്കളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

പരമേശ്വരസ്വ ഭയിതാപാദപയോജാതപാംസവോ ധന്യാഃ

കൃതപുണ്യാനാം മൂർതിഷു ഭാസന്തേ സർവശുദ്ധയേ ഹേതേ. 101

പരമേശ്വരപത്നിയായ ഭവതിയുടെ കാലിണ കളിലെ പൊടി ആരുടെ ശിരസ്സിലാണോ ഉള്ളത് അവർ പുണ്യം ചെയ്തവരും സർവ്വ ശുദ്ധി നേടിയവരുമാണ്. അവർ എത്രയും ധന്യർ തന്നെ.

സംസ്കൃതപഠനം - 27

ഡി. പ്രകാശ്

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ പഞ്ചമീവിഭക്തിരൂപങ്ങളുടെ വാക്യത്തിലുള്ള പ്രയോഗം പഠിച്ചു. ഒരു ആത്മപരിശോധന നടത്താനായി ഏതാനും അഭ്യാസങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു. നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് അവ പൂരിപ്പിക്കുക.

താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ വിട്ടുപോയ ഭാഗം ബ്രാക്കറ്റിൽ തന്നിട്ടുള്ള ശബ്ദങ്ങളിൽ ഉചിതമായ വിഭക്തിചേർത്ത് പൂരിപ്പിക്കുക.

1. बालिका: _____ पुष्पाणि आनयन्ति । (आराम)
2. गङ्गा _____ निर्गच्छन्ति । (हिमालय)
3. बाला: _____ कथाम् आकर्णयति । (मातृ)
4. कृषीवल: _____ जलं क्षेत्रं नयति । (वापी)
5. बाला: _____ गृहं प्रत्यागच्छन्ति । (पाठशाला)

ഉചിതമായ പദംകൊണ്ട് പൂരിപ്പിക്കുക.

1. बालिका: _____ लतां सिञ्चति । (जलं)
2. अहं _____ अवरोहामि । (वृक्षः)
3. _____ नगरात् ग्रामं गच्छथ । (कर्षक)
4. गुरु: _____ विद्यां यच्छति । (शिष्या)
5. पिता _____ लेखं लिखति । (मातुल)

ഷഷ്ടീവിഭക്തിയുടെ രൂപങ്ങൾ എങ്ങനെ വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാമെന്ന് നോക്കാം. ഷഷ്ടീവിഭക്തിക്ക് ഐ, ഉടെ, ക്ക്, ന് എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ട്.

मम नाम गोविन्दः । എന്റെ പേര് ഗോവിന്ദൻ
तव नाम गोपालः । നിന്റെ പേര് ഗോപാലൻ

ഇവിടെ 'മെ', 'തവ' എന്നതും ഷഷ്ടീവിഭക്തിയിലുള്ള രൂപങ്ങളാണ്. എന്റെ, നിന്റെ എന്ന് അർത്ഥങ്ങൾ. ഇവ സർവ്വത്ര സാമാന്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവയാണ്.

ഇനി ഏതാനും വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക.

रामस्य पिता दशरथः आसीत् ।
രാമന്റെ അച്ഛൻ ദശരഥൻ ആയിരുന്നു.
दिलीपस्य भार्या सुदक्षिणा आसीत् ।
ദിലീപന്റെ ഭാര്യ സുദക്ഷിണ ആയിരുന്നു.
पाणिनेः ग्रन्थः अष्टाध्यायी अस्ति ।
പാണിനിയുടെ ഗ്രന്ഥം അഷ്ടാധ്യായി ആകുന്നു.
कवेः कर्म काव्यं भवति ।
കവിയുടെ കർമ്മം കാവ്യം ആകുന്നു.
गुरोः नाम गोविन्दपादः अस्ति ।
ഗുരുവിന്റെ പേര് ഗോവിന്ദപാദൻ ആകുന്നു.
सीतायाः पतिः रामः भवति ।
സീതയുടെ ഭർത്താവ് രാമൻ ആകുന്നു.

कौसल्यायाः पुत्रः शमः अस्ति ।

കൗസല്യയുടെ പുത്രൻ രാമൻ ആകുന്നു.

मित्रस्य नाम सुरेशः भवति ।

സുഹൃത്തിന്റെ പേര് സുരേശ് ആകുന്നു.

नद्याः जलं निर्मलं भवति ।

നദിയുടെ വെള്ളം നിർമ്മലം ആകുന്നു.

पितुः युतकम् एतत् भवति ।

അച്ഛന്റെ ഷർട്ട് ഇതാകുന്നു.

मातुः गृहम् अल्लिमङ्गलं भवति ।

അമ്മയുടെ വീട് അല്ലിമംഗലം ആകുന്നു.

ഷഷ്ടിവിഭക്തിയിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനം ശ്രദ്ധിക്കുക.

रामः रामस्य

दिलीपः दिलीपस्य

पाणिनिः पाणिनेः

कविः कवेः

गुरुः गुरोः

सीता सीतायाः

कौसल्या कौसल्यायाः

मित्रम् मित्रस्य

नदी नद्याः

താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുക.

कस्य पत्नी कौसल्या ?

ആരുടെ പത്നി കൗസല്യയാകുന്നു?

दशरथस्य पत्नी कौसल्या ।

ദശരഥന്റെ പത്നി കൗസല്യയാകുന്നു.

ഇതുപോലെ മറ്റു വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കുക.

1. കस्या: पति: दशरथ: ?
सुमित्राया: पति: दशरथ: ।
2. कस्या: सहोदर: कंस: ?
देवक्या: सहोदर: कंस: ।
3. कस्य ग्रन्थ: किरातार्जुनीयम् ?
भारवे: ग्रन्थ: किरातार्जुनीयम् ।
4. कस्या: नाम कामधेनु: ?
धेनो: नाम कामधेनु: ।
5. कस्या: नाम देवकी ?
स्वसु: (सहोदरी) नाम देवकी ।

പത്തു വാക്യങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലാക്കുക.

1. ഡൽഹി ഭാരതത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ആകുന്നു.
2. രാവണൻ ശൂർപണഖയുടെ ജ്യേഷ്ഠനാകുന്നു.
3. രാമൻ ലവന്റെ അച്ഛനാകുന്നു.
4. ദശരഥൻ രാമന്റെ അച്ഛനാകുന്നു.
5. ശകന്തള മേനകയുടെ പുത്രിയാകുന്നു.
6. അദ്ദേഹം മധ്യപ്രദേശിന്റെ മുഖ്യമന്ത്രിയാകുന്നു.
7. ഇവ കർഷകരുടെ വീടുകൾ ആകുന്നു.
8. ഇവ അടുക്കളയിലെ പാത്രങ്ങൾ ആകുന്നു.
9. ഇത് മാമ്പഴങ്ങളുടെ ജൂസ് (രസ:) ആകുന്നു.
10. മാണ്ഡവീ ഊർമിളയുടെ സഹോദരിയാകുന്നു.

പത്തു വാക്യങ്ങൾ മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക.

1. गणेश: पार्वतीपरमेश्वरयो: पुत्र: अस्ति ।
2. मेघनाद: रावणस्य पुत्र: भवति ।

3. कृष्णः पाण्डवानां प्रियः भवति ।
4. गङ्गा भारतीयानां पूज्या भवति ।
5. मार्कण्डेयः शिवस्य भक्तः भवति ।
6. अहं भारतस्य नागरिकः अस्ति ।
7. सः ललितकलायाः आराधकः भवति ।
8. एषा भगिन्याः लेखनी भवति ।
9. एतत् मम मित्रस्य गृहम् अस्ति ।

ഇപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഷഷ്ഠീവിഭക്തിരൂപം സംബന്ധം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. സ്വസ്വാമിഭാവം അവയവായവിഭാവം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇത് ഇന്നതിന്റെ സ്വാമി, ഇത് ഇന്നതിന്റെ അവയവം എന്ന സംബന്ധങ്ങൾ.

ഇനി മറ്റൊരവസ്ഥയിലും ഷഷ്ഠീവിഭക്തി വരും. 'പഠി' എന്ന ക്രിയ പഠനം करोति എന്ന് രണ്ടു പദമാക്കി പറയുമ്പോൾ പഠി എന്നതിന്റെ കർമ്മം യാതൊന്നോ അതിന് ഷഷ്ഠീ വിഭക്തിവരും.

ഉദാഹരണം : छात्रः गीतायाः पठनं करोति ।
വിദ്യാർത്ഥി ഗീതയുടെ പഠനം ചെയ്യുന്നു.

മറ്റു ഉദാഹരണങ്ങൾ

1. माता अपूपस्य निर्माणं करोति ।
അമ്മ അപ്പം ഉണ്ടാക്കുന്നു.
2. अध्यापकः पुस्तकस्य रचनां करोति ।
അദ്ധ്യാപകന്റെ പുസ്തകം രചിക്കുന്നു.
3. देवाः भक्तानां त्राणनं कुर्वन्ति ।
ദേവന്മാർ ഭക്തന്മാരുടെ രക്ഷയെ ചെയ്യുന്നു.
4. पण्डितः ग्रन्थानां रचनां करोति ।
പണ്ഡിതൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചന നടത്തുന്നു.

5. वनपालकः वृक्षाणां रक्षणं करोति ।
വനപാലകൻ വൃക്ഷങ്ങളുടെ രക്ഷ നടത്തുന്നു.
6. अर्चकाः देवानां पूजां कुर्वन्ति ।
അർച്ചകന്മാർ ദേവന്മാരുടെ പൂജ നടത്തുന്നു.
7. भारतीयाः नदीनां पूजां कुर्वन्ति ।
ഭാരതീയർ നദികളുടെ പൂജ നടത്തുന്നു.
8. सोदरी पात्राणां प्रक्षालनं करोति ।
സോദരി പാത്രങ്ങൾ കഴുകുന്നു.
9. मालाकारः पुष्पमालानां ग्रथनं करोति ।
മാലക്കാരൻ പുഷ്പമാലകൾ കെട്ടുന്നു.
10. स्वागतभाषकः जनानां स्वागतं करोति ।
സ്വാഗതഭാഷകൻ ജനങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

ഷഷ്ഠിവിഭക്തി അധികമുള്ള ഒരു സുഭാഷിതമിതാ -

‘पक्षिणां बलमाकाशं मत्स्यानामुदकं बलम् ।
दुर्बलानां बलं राजा बालानां रोदनं बलम् ॥’

ഇവിടെ ‘बलमाकाशं’ - बलम् आकाशं എന്നിങ്ങനെ പദങ്ങൾ വേറിട്ടു മനസ്സിലാക്കുക. ഈ സുഭാഷിതം നാലു വാക്യങ്ങളിൽ ഗദ്യക്രമത്തിലെഴുതാം.

ഗദ്യക്രമം - പക്ഷിണാം ബലം ആകാശം ഭവതി.

മത്സ്യാനാം ബലം ഉദകം ഭവതി.

ദുർബലാനാം ബലം രാജാ ഭവതി.

ബാലാനാം ബലം രോദനം ഭവതി.

സാരം - പക്ഷികളുടെ രക്ഷാസ്ഥാനം ആകാശവും മത്സ്യങ്ങൾക്ക് ബലം വെള്ളവും ബലഹീനരുടെ ആശ്രയം രാജാവും കുട്ടികളുടെ ബലം കരച്ചിലുമാണ്.

(തുടരും)

ഔഷധസസ്യങ്ങൾ - 14

ഗരുഡക്കൊടി (കറളകം)

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കിഴുത്താനി

ഫോൺ 0480 2832108

ഗരുഡന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം സർപ്പങ്ങൾക്ക് എപ്രകാരം ഉപദ്രവകാരിയായിത്തീരുന്നുവോ അപ്രകാരം പാമ്പിൻ വിഷത്തെ ഈ ഔഷധസസ്യം നിർവീര്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഗരുഡക്കൊടി എന്നു പേര് സിദ്ധിച്ചു.

ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രമിതിന് വിഷഘ്നാഷയങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകി ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അരിസ്റ്റലോക്കിയേസി കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഇതിന്റെ ശാസ്ത്രനാമം 'അരിസ്റ്റലോക്കിയ - ഇൻഡിക' എന്നാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ ഗാരുഡി, ഈശ്വരി തുടങ്ങിയ പേരുകളുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കറളകം എന്ന പേരിലാണീ സസ്യം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഔഷധഗുണങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടന്നാൽ വിഷഹരമാണ്. രക്തശുദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചർമ്മരോഗങ്ങളും കഷു (ലെപ്രസി) വും ശമിപ്പിക്കുന്നു.

വേര്, ഇല ചിലപ്പോൾ സമൂലമായും ഔഷധാവശ്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഔഷധപ്രയോഗം - പാമ്പു കടിച്ചാലുടൻ ഗരുഡക്കൊടിയുടെ ഇല നന്നായി അരച്ച് മുറിവായിൽ വെച്ച് ശക്തിയായി തിരുമുക്തയും, അപ്പോൾത്തന്നെ ഇല പിഴിഞ്ഞെടുത്ത നീരിൽ അഞ്ചോ പത്തോ കുരുമുളകുപൊടി ചേർത്തു സേവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ മരുന്ന് ദിവസത്തിൽ ആറു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും നല്കണം.

ഈ ചെടി സമൂലമെടുത്തു അരയാൽത്തൊലി, കുരുമുളക് ഇവ സമമായി എടുത്ത് എല്ലാം ചേർത്ത് നല്ലപോലെ അരച്ച് വെയിലത്ത് ഉണക്കിപൊടിച്ച്ച്ചുടക്കുക. പാമ്പുകടിയേറ്റ് ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് നസ്യം ചെയ്താൽ അത്യധികം പ്രയോജനം ലഭിക്കും.

കോളറ ബാധിച്ചവർക്ക് ഗരുഡക്കൊടി വേര്, കുറുളവേര് ഇവ സമമായെടുത്ത് കഷായംവെച്ച് അമ്പതു മി.ലി. വീതം നാലു മണിക്കൂർ ഇടവിട്ട് നല്ലിയാൽ രോഗം മാറുമെന്ന് അടിസ്ഥാനഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. ജ്വരം, അതിസാരം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, നീര് ഇവ ബാധിച്ച രോഗികൾക്ക് ഗരുഡക്കൊടിയുടെ സ്വരസം അഞ്ച് മി.ലി. വീതം ദിവസം രണ്ടു നേരം നല്ലിയാൽ ശമനം കിട്ടും.

കറളകം വീടിന്റെ പരിസരത്ത് നട്ടുവളർത്തിയാൽ പാമ്പുകളുടെ ഉപദ്രവമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണ് കേരളീയരുടെ വിശ്വാസം.

കുട്ടികളുടെ വാല്മീകി രാമായണം

8

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കിഴുത്താനി

ഫോൺ : 0480 2832108

(ലോകത്തിലെ എല്ലാ കുട്ടികളുടേയും മാനസികാരോഗ്യത്തിനും മൃഗ്യബോധസംരക്ഷണത്തിനുമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.)

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

ശോണാനദീതീരത്തു കൂടിയുള്ള അവരുടെ യാത്ര, കാടകളും മേടകളും കടന്ന് ഗംഗാതീരത്തെത്തി. ഗംഗയുടെ പാവനമായ ചരിത്രം വിവരിക്കാനുള്ള സുവർണ്ണാവസരവും കൂടിയായിരുന്നു അത്. പർവ്വതരാജാവായ ഹിമവാന്റെയും, മേരുപുത്രിയും, തേജസ്വിനിയുമായ 'മേന്'യുടേയും പുത്രി മാരായി 'ഗംഗ'യും, 'ഉമ'യും പിറവയെടുത്തു. 'ഗംഗയെ ദേവകൾ സ്വന്തമാക്കി. ഉമയാകട്ടെ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച് ശിവന്റെ ഇഷ്ടപ്രാണേശ്വരിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. നൂറിൽപ്പരം സംവത്സരങ്ങൾ ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടും സന്താനങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ശിവചൈതന്യം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ ലോകത്തൊരാൾക്കും സാധ്യമാവുകയില്ലല്ലോ? തുടർന്ന് ദേവകളുടെ കൂട്ടായ അപേക്ഷ മാനിച്ച് ശിവൻ അജയ്യമായ രേതസ്സിനെ അടക്കി. പക്ഷേ, പുറത്തുവന്ന ആ ശക്തിപ്രവാഹത്തെ ഭൂമിദേവി ഏറ്റുവാങ്ങി. അത് ഭൂമിയും നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിൽ ദേവകൾ അഗ്നിയെ സമീപിച്ച് ശിവശക്തിയിൽ പ്രവേശിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അഗ്നിയുടെ ആഗമനത്തോടെ അതെല്ലാം ചുരുങ്ങി. ഒരു വെളുത്ത മലയുടെ പ്രതീതി ജനിപ്പിച്ചു. ആമല്ലൂകൾ വളർന്ന് ശരവണപ്പൊയ്ക്കയും ഉടലെടുത്തു. അതിലാണ് കാർത്തികേയനെന്ന സുബ്രഹ്മണ്യൻ പിറവിയെടുത്തത്.

ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉമ കപിതയായി. നിർവൃതിദായകമായ ശിവസംഗമത്തിലൂടെ ലഭിച്ച പുത്രലാഭം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്താതിരുന്നതിന് കാരണക്കാരായ ദേവകളേയും ഭൂമിദേവിയേയും സന്താനഭാഗ്യമില്ലാത്തവരുമാകട്ടെ! എന്ന് ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ശിവൻ ഉമയോടൊന്നിച്ച് ഹിമാലയസാനുക്കളിൽ തപസ്സിനായി പോവുകയും ചെയ്തു. ചുരുളഴിച്ചാലും തീരാത്ത ചരിത്രവും, സംഭവപരമ്പരകളും, ഗംഗയുടെ പശ്ചാത്തലവും വിശ്വാമിത്രനെ വാചാലനാക്കി. 'സഗര'പുത്രന്മാരുടെ കഥയാണദ്ദേഹം രാമലക്ഷ്മണന്മാർക്ക് പിന്നീട് പറഞ്ഞുകൊടുത്തത്. അയോദ്ധ്യയിലെ രാജാവായ 'സഗരൻ' സന്താനലാഭാർത്ഥം കേൾവി,

സുമതി എന്നീ പതിമാരെ അതികഠിനമായ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച് 'ഭൂമി' മഹർഷിയെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. കേശിനിയിൽ 'അസമഞ്ജസ്' എന്ന ഒരു പുത്രനും സുമതിയിൽ അറുപതിനായിരം പുത്രന്മാരും പിറവിയെടുത്തു. അസമഞ്ജന്റെ പുത്രനായ 'അംശുമാൻ' ഏവർക്കും പ്രിയങ്കരനും സദ്ഗുണ സമ്പന്നനുമായിരുന്നു. 'അശ്വമേധയാഗ്'ത്തിൽ സഗരനെ പൗത്രനായ 'അംശുമാൻ' വേണ്ടവിധത്തിൽ സംരക്ഷിച്ചെങ്കിലും, ഇന്ദ്രൻ യാഗാശ്വത്തെ അപഹരിച്ചു. പിതാക്കൾപോയ വഴിതേടി അവസാനം പാതാളത്തിലെത്തിയ അംശുമാന് ഗരുഡന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം യാഗാശ്വത്തെ മുത്തച്ഛന് തിരിച്ചു നൽകി. പിതാക്കൾക്ക് ഉദകക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത് ഗംഗയിലാണെന്നും എങ്കിൽ മാത്രമേ മോക്ഷപ്രാപ്തി ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്നും ഗരുഡൻ അറിയിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് ഗംഗയെ കൊണ്ടുവരാനാകാതെ ദുഃഖിതനായി സഗരൻ മരണമടഞ്ഞു.

(തുടരും)

ലളിതാസഹസ്രനാമം വ്യാഖ്യാനം - 18

എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ

കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച

30. വിശുക്രപ്രാണഹരണവാരാഹീവീര്യനന്ദിതാ കാമേശ്വരമുഖാലോകകല്പിതശ്രീഗണേശ്വരാ

വിശുക്രപ്രാണഹരണവാരാഹീവീര്യനന്ദിതാ = വിശുക്രന്റെ പ്രാണനെ ഹരിച്ച വാരാഹീദേവിയുടെ വീര്യത്താൽ സന്തോഷിച്ചവൾ.

ഭണ്ഡാസുരന്റെ തോളിൽനിന്ന് ഉണ്ടായ ഒരസുരനാണ് വിശുക്രൻ. ഈ വിശുക്രനെ വാരാഹീദേവി യുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചു. അങ്ങനെ വിശുക്രന്റെ പ്രാണനെ അപഹരിച്ച വാരാഹീദേവിയുടെ ശക്തികണ്ട് സന്തോഷിച്ചവളാണ് ത്രിപുരസുന്ദരി എന്ന് ഈ നാമം പറയുന്നു.

അജ്ഞാനമെന്ന മറ നീങ്ങുന്നതോടെ സ്വതഃസിദ്ധമായ ആനന്ദം നമുക്ക് ലഭിക്കും എന്ന ആന്തരികാർത്ഥം ഈ നാമത്തിനുണ്ട്. 'ശുക്ര' മെന്നാൽ തേജസ്സ് അഥവാ പ്രകാശം എന്നെല്ലാം അർത്ഥം. പ്രകാശം അറിവാണല്ലോ (ജ്ഞാനം). പ്രകാമില്ലായ്മ അജ്ഞാനവും. അപ്പോൾ വിശുക്രനെന്ന് പ്രകാശമില്ലായ്മയാണ് അതായത് അജ്ഞാനം അഥവാ

അന്ധകാരം. വാരാഹീദേവി വിശുക്രന്റെ പ്രാണനെ അപഹരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അജ്ഞാനത്തെ അഥവാ അന്ധകാരത്തെ ഇല്ലാതാക്കി എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് അന്ധകാരത്തെ (അജ്ഞാനത്തെ) ഇല്ലാതാക്കാൻ വാരാഹീദേവിയെ രാത്രിയിൽ ഉപാസിക്കുന്നത്. അജ്ഞാനത്തെ വാരാഹീദേവി നശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ആത്മശക്തി അതായത് ത്രിപുരസുന്ദരി ആനന്ദിയും. അതാണ് വാരാഹീദേവിയുടെ ശക്തിയാൽ ആനന്ദിച്ചവളാണ് ത്രിപുരസുന്ദരി എന്ന് ഈ നാമത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയത്. നമ്മുടെ ആത്മശക്തിയുടെ ആനന്ദത്തിന് അഥവാ നമ്മുടെ സ്വതഃസിദ്ധമായ ആനന്ദത്തിന് വിപ്ലവമായി നില്ക്കുന്നത് ഈ പ്രപഞ്ചത്തോട് തെറ്റായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സംഗമം (Relationship or attachment) ആണ്. ഞാനും ഈ പ്രപഞ്ചവും ഈശ്വരാംശമാണെന്നത് അറിയാതിരിക്കുകയും ഈശ്വരന്റെ നടനമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ എന്ന പരമമായ സത്യം നമുക്ക് അറിയാതിരിക്കുകയുമാണ് നമ്മുടെ അജ്ഞാനം. ഈ അജ്ഞാനമാണ് വിശുക്രൻ. ഈ അജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് നമുക്ക് പ്രപഞ്ചത്തോട് വ്യത്യസ്തമായ (വിഗതമായ) സംഗമം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ സംഗമവും (Relation) അജ്ഞാനവുമാണ് നമ്മളെ ആനന്ദത്തിൽനിന്ന് മാറ്റി നിർത്തുന്നത്. വാരാഹീദേവിയാണ് ഈ വിശുക്രനെ (അജ്ഞാനത്തെ) ഇല്ലാതാക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വാരാഹീദേവി ഈശ്വരാനുഗ്രഹവും മാതംഗീദേവി ശരിയായി ചിന്തയും സ്വപ്രയത്നവും സ്വവിശകലനവുമാണ്. ഇപ്രകാരം ഈശ്വരാനുഗ്രഹവും സ്വപ്രയത്നവും ശരിയായ ചിന്തയോടെയുള്ള വിശകലനവും ഉണ്ടെങ്കിൽ സംഗമം (പ്രപഞ്ചത്തോടും ജീവിതത്തോടുമുള്ള വ്യത്യസ്തമായ relationship) അജ്ഞാനവും ഇല്ലാതാക്കി നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വർത്തിക്കുന്ന ആത്മശക്തിയായ സാക്ഷാൽ ത്രിപുരസുന്ദരി ആനന്ദിയുമാണ് 'മന്ത്രിണ്യംബാവിരചിതവിഷംഗവധതോഷിതാ', 'വിശുക്രപ്രാണഹരണ വാരാഹീവീര്യനന്ദിതാ' എന്നീ നാമങ്ങൾകൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കി.

കാമേശ്വരമുഖാലോകകല്പിതശ്രീഗണേശ്വരാ = കാമേശ്വരന്റെ മുഖത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ച ഗണപതിയോടുകൂടിയവൾ.

ത്രിപുരസുന്ദരി എന്ന ലളിതാപരമേശ്വരി ശിവനാകുന്ന കാമേശ്വരന്റെ മുഖത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഗണപതി ആവിർഭവിച്ചു. കാമേശ്വരന്റെയും ലളിതാപരമേശ്വരിയുടെയും പരസ്പരമുള്ള ദൃഷ്ടിമേളനത്തിൽ നിന്ന് ആവിർഭവിച്ച ശ്രീഗണപതിയോടുകൂടിയവളായിട്ടാണ് ത്രിപുരസു

നദിയെ ഈ നാമത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നത്.

ശ്രീഗണേശ്വരന്റെ ആവിർഭാവ സന്ദർഭം

വിശുക്രനെയും വിഷംഗനെയും വധിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭണ്ഡാസുരൻ ആകെ തളർന്നു. അങ്ങനെ പുത്രന്മാരും സഹോദരന്മാരും പതിനഞ്ച് അമാത്യന്മാരും മരിച്ചു. അങ്ങനെ തോല്പ്തം എന്ന ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ പടയാളികളിൽ ഒരാൾ വിജയത്തിനായി വിഘ്നങ്ങളെല്ലാം നീക്കുവാനുള്ള ഒരു യന്ത്രം നിർമ്മിച്ച് ഭണ്ഡാസുരന് കൊടുത്തു. ഭണ്ഡാസുരന് ജാലാമാലിനി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കോട്ടയ്ക്ക് അകത്ത് കയറുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് യന്ത്രനിർമ്മിതി നടത്തിയത്. ആ യന്ത്രത്തിന്റെ പേര് ജയഘ്നം എന്നാണ്. അത് വന്ന് വീഴുന്നത് ആരുടെ സേനകളുടെ മധ്യത്തിലാണോ അവർക്ക് പരാജയം സംഭവിയ്ക്കും. അതുകൊണ്ട് ഭണ്ഡാസുരൻ ഈ ജയഘ്നയന്ത്രത്തെ ദേവിയുടെ സൈന്യ മധ്യത്തിൽ വീഴ്ത്തി. അത് വന്ന് വീണപ്പോൾ ത്രിപുരസുന്ദരി, ബാലാപരമേശ്വരി, മന്ത്രിണി, വാരാഹി എന്നീ നാലു പേർ ഒഴിച്ച് ബാക്കി എല്ലാ പടയാളികളും സ്തംഭിച്ചുനിന്നു. അവർക്ക് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തത് ഭണ്ഡാസുരന് സന്തോഷമുണ്ടാക്കി. ജയിയ്ക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന വിശ്വാസം ഭണ്ഡാസുരന് ഉണ്ടായി. പക്ഷേ, ലളിതാപരമേശ്വരിയ്ക്ക് ഒരു പരിഭ്രമവും ഉണ്ടായില്ല. തന്റെ സൈന്യം സ്തംഭിച്ച് നില്ക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരിയോടെ ദേവി കാമേശ്വരനെ നോക്കി. അക്ഷണ്ണാതെന്ന കാമേശ്വരനും ദേവിയെ നോക്കി. അവരുടെ നോട്ടങ്ങൾ പരസ്പരം കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോൾ പത്ത് കൈകൾ ഉള്ള ഗണപതി ഉണ്ടായി.

കാമേശ്വരൻ - ശിവൻ

ചിദഗ്നികണ്ഡത്തിൽനിന്ന് ദേവി പുറത്തേയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ ദേവിയ്ക്ക് ഒരു ഭർത്താവിനെ ആവശ്യമാണെന്ന് ബ്രഹ്മാവിന് തോന്നി. അതാണ് ശിവനെന്ന് കാമേശ്വരൻ. കാമേശ്വരിയായ ദേവിയുടെ ഭർത്താവ് കാമേശ്വരൻ. കാമേശ്വരന്റെ രൂപം വിശകലനം ചെയ്താൽ അതിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങൾ മനസ്സിലാകും. ശിവരൂപത്തെ ആരാധിയ്ക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുമെങ്കിലും അതായിത്തീരാൻ മിക്കപേരും ആഗ്രഹിക്കാത്തത് അതിന്റെ ഭാവം മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. ശിവന് വസ്ത്രമില്ല. ശരീരത്തിൽനിന്ന് ജലപ്രവാഹമുണ്ട്. തലയിൽ ചന്ദ്രക്കലയുണ്ട്. കൂടാതെ ജടപിടിച്ചിരിക്കുന്ന തലയുമുണ്ട്. മൂന്ന് കണ്ണുകളാണ് സാമാന്യരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാക്കുന്ന മറ്റൊരു സവിശേഷത. ഇതിനെല്ലാം ഓരോ അർത്ഥതലങ്ങളുണ്ട്. ശി

വൻ താമസിക്കുന്നത് ശ്ശശാനത്തിലും ശരീരത്തിൽ പൂശുന്നത് ശ്ശശാനഭ സൂര്യമാണ്. എല്ലാം നശിച്ചു കഴിഞ്ഞാലും ബാക്കി അവശേഷിക്കുന്നത് എന്തോ അതാണ് ഭസ്മം. നാശരഹിതമായ വസ്തുവിന്റെ പ്രതീകം. ആ നാശരഹിതമായതിനെയാണ് ശിവൻ ശരീരത്തിൽ പൂശുന്നത്. ജ്ഞാനജ്ഞാതൃജ്ഞയങ്ങളെ തന്ത്രത്തിൽ പ്രമാതാ (subject), പ്രമാണം (knowledge), പ്രമേയം (object) എന്ന പേരിലാണ് പറയുന്നത്. ഇത് മൂന്നും ഒന്നായാൽ (ത്രിപുടിഭേദിച്ചാൽ) അവശേഷിക്കുന്നത് എന്തോ അതാണ് പ്രമാ അഥവാ ഈശ്വരൻ. ഉദാഹരണമായി വിറക് എന്ന പ്രമേയവും (object), തീ എന്ന പ്രമാതാവും (subject) കത്തുക എന്ന പ്രമാണവും (knowledge) ഒന്നായാൽ അവശേഷിക്കുന്ന ഭസ്മമാണ് ഈശ്വരന്റെതായ പ്രതീകം. അതുകൊണ്ട് ഐശ്വര്യം എന്നർത്ഥത്തിൽ ഭസ്മത്തെ വിഭൂതിയെന്നും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈശ്വരീയതയെ പുകിയവനാണ് ശിവൻ.

ജട വളരെ പഴക്കമുള്ള ആളാണെന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. പുരാണനായ ശിവൻ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശാശ്വതനാണെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രകാശത്തിന്റെ ഗമനം എന്നർത്ഥത്തിലാണ് ഗംഗ എന്ന പദം. എല്ലാത്തിനെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവനാണ് ശിവൻ എന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശിവൻ ഗംഗാധരനായി. ചന്ദ്രൻ കാലസ്രഷ്ടാവാണ്. ചന്ദ്രൻ വളരുകയും തേയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ ശിവൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രക്കല തേയുന്നമില്ല. വളരുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ ശിവനിൽ സമയം നിശ്ചലമായിരിക്കുന്നു. ഇത് ശിവൻ കാലാതീതനാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

ശിവന് ഉടുതുണിയില്ല. ദിക്കുകൾതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് വസ്ത്രം. ഇത് ശിവൻ സ്ഥലപരിമിതിയില്ലാത്തവനാണെന്നും ദിഗ്ബന്ധമില്ലാത്തവനാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രക്കലാധരനായും ദിഗംബരനായും ശിവനിൽ കാലവും (Time) സ്ഥലവും (Space) ഒരമിതുന്നു.

ശിവൻ വിരൂപാക്ഷനാണ്. നമ്മളെപ്പോലെ രണ്ടു കണ്ണുകളല്ല. മൂന്ന് കണ്ണുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മൾ കാണുന്നതുപോലെയല്ല പ്രപഞ്ചത്തെ ശിവൻ നോക്കിക്കാണുന്നത്. സവിശേഷമായ സത്യദർശനം ശിവനിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഈ ത്ര്യംബകത്വം കാണിക്കുന്നു. ശിവൻ സർപ്പങ്ങളെ മാല, കമ്മൽ തുടങ്ങിയ ആഭരണങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ആഗ്രഹങ്ങളാണ് സർപ്പങ്ങൾ. ആ ആസക്തിയെ നിയന്ത്രിച്ച് ആഭരണങ്ങളാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു ശിവൻ.

ഇപ്രകാരം വിരൂപാക്ഷനും ഗംഗാധരനും സർപ്പവിഭൂഷണനും ചന്ദ്രക്കലാധരനും ദിഗംബരനുമായ മഹാദേവന്റെ മടിയിലാണ് കാമേശ്വരീ ദേവിയായ ലളിതാപരമേശ്വരി ഇരിയ്ക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം ഇരിയ്ക്കുന്ന ലളിതാപരമേശ്വരി കാമേശ്വരനായ ശിവനെ ഒന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവരുടെ ദൃഷ്ടിസമാഗമത്തിൽനിന്നാണ് പത്ത് കൈകൾ ഉള്ള ഗണപതി ആവിർഭവിച്ചത്.

മനസ്സിന്റെ പ്രതീകമായ ഗണപതിയുടെ വ്യത്യസ്തഭാവങ്ങളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ഉയർന്ന തലത്തിലുള്ള ഭാവമാണ് ഈ ശ്രീഗണേശ്വരൻ. ചുവന്ന നിറമാർന്ന ഈ ഗണപതിയ്ക്ക് പത്ത് കൈകളും ഇടത്തേ മടിത്തട്ടിൽ മഹാലക്ഷ്മിയുമുണ്ട്. ഈ മഹാഗണപതി മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ പുനരവതാരമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആയുധങ്ങളിൽ ഒന്ന് ശംഖും ചക്രവുമാണ്. ഈ മഹാഗണപതി കാമേശ്വരകാമേശ്വരിമാരുടെ ദൃഷ്ടിസംഗമത്തിൽനിന്നു വിർഭവിച്ച് ദേവിയുടെ ശക്തിസേനകളുടെ ഇടയിൽ ചെന്ന് കൊമ്പുകൊണ്ട് ജയഘ്രയന്ത്രത്തെ പൊട്ടിച്ച് കഷ്ടങ്ങളാക്കി ഭണ്ഡാസുരന്റെ രാജധാനിയിലേയ്ക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദേവീസൈന്യം സക്രിയരാകുകയും യുദ്ധം തുടരുകയും ചെയ്തു.

(തുടരും)

ചണ്ഡീരഹസ്യം (ശ്രീ നീലകണ്ഠദീക്ഷിത വിരചിതം)

സമ്പാദകൻ : ദാമോദർ നാരായണൻ സി.എൻ.

ചണ്ഡീരഹസ്യകർത്താവായ ശ്രീ നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തമിഴ്നാട്ടിലെ മധുരയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു സാധകവര്യനാണ്. ഇദ്ദേഹം അന്ന് മധുര ഭരിച്ചിരുന്ന തിരുമല്ലൈ നായകന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്നു. പ്രശസ്ത പണ്ഡിതനും വാമിയും സർവ്വോപരി ഒരു ശൈവ സാധകനുമായിരുന്ന 'അപ്പയ്യദീക്ഷിത'രുടെ അനിയന്റെ പൗത്രനായിരുന്നു. തന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് അപ്പയ്യദീക്ഷിതർ ഇദ്ദേഹത്തിന് 'ദേവീ മാഹാത്മ്യം' കൈമാറിയതായും ഭാവിയിൽ ആ ദേവീമാഹാത്മ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശ്രീ നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ നിത്യേന സത്സംഗം നടത്താറുണ്ടായിരുന്നതായും ചരിത്രം പറയുന്നു. ഒരുപാട് സംസ്കൃതഭാഷാകൃതികളു

ടെ കർത്താവായ ഇദ്ദേഹം മധുരമീനാക്ഷീദേവിയുടെ ഉപാസകനുമായി
 രുന്നു. ചണ്ഡീരഹസ്യത്തെ കൂടാതെ 'വൈരാഗ്യശതകം, നളചരിതം, കാ
 ഭീവിധംബനം, ആനന്ദസാഗരസ്തവം, ശാന്തിവിലാസം, ശിവോത്കർ
 ഷമഞ്ജരി, മൂകന്ദവിലാസം, രഘുവീരസ്തവം, അന്യോപദേശശതകം,
 നീലകണ്ഠ വിജയചമ്പു, കൈയുട വ്യാഖ്യാനം, ശബരാഞ്ജനശതകം, ഗുരു
 രാജസ്തവം, ശിവതത്ത്വരഹസ്യം, വൈരാഗ്യശതകം, ശിവലീലാർണ്ണവം
 എന്നീ കൃതികളും മറ്റനേകം ശാസ്ത്രകൃതികളും ഇദ്ദേഹത്താൽ രചിക്കപ്പെ
 ടുവയാണ്.

നീലകണ്ഠ ദീക്ഷിതരുടെ 'ചണ്ഡീരഹസ്യം' എന്ന ഈ കൃതി ലഘു
 സാരത്തോടെ ഇവിടെ മൂന്നു ലക്കങ്ങളിലായി പ്രകാശനം ചെയ്യാനായി
 ഉദ്യമിയ്ക്കുന്നു. മാർക്കണ്ഡേയ പുരാണാന്തർഗ്ഗതമായ ദേവീമാഹാത്മ്യത്തി
 ന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തരൂപമായ ഈ കൃതി സന്ധാരം അവതരിപ്പിക്കട്ടെ.

ചണ്ഡീരഹസ്യം (ശ്രീ നീലകണ്ഠദീക്ഷിത വിരചിതം)

1. യച്ഛക്തിലേശസകൃദർപ്പണപാത്രഭാവ-
 മാത്രാദപി ദ്രുഹിണശൗരിമഹേശ്വരാണാം
 പ്രാപ്തോ യദി ശ്രുതിശതൈഃ പരമാത്മഭാവ-
 സ്താമംബ ദേവി ഭവതീം കിമിതി സുവന്തു.

വിവിധ ശ്രുതികളുടെ അധ്യയനത്താൽ ലഭിക്കുന്ന ആത്മസാക്ഷാ
 ത്കാരം ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാർക്ക് യാതൊരു ശക്തിയുടെ അല്പവും
 ഒറ്റ പ്രാവശ്യവുമായ കടാക്ഷത്തിന് പാത്രമായതുകൊണ്ട് തന്നെ കിട്ടുന്നു
 വോ, ഹേ ദേവീ നിന്നെ എത്ര സ്തുതിച്ചാലും മതിയാകയില്ല.

2. കൃത്യാ മുഖം പശുപതിർഭവതീം കിലൈകാം
 നിർമ്മാതി പാലയതി ഹന്തി ജഗന്തി ദേവഃ
 തജ്ജാമിതാവിപരിവൃത്തികൃതേ ത്വമേവ
 ശംഭു മുഖം കൃതവതീ ഭവതീതി മന്യേ.

അല്ലയോ ദേവീ, ഭഗവാൻ പശുപതി അവിടത്തെ മുൻനിർത്തി ഇ
 ക്കാണുന്ന സകല ജഗത്തിനെയും നിർമ്മിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും
 സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ എ
 ന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു നേർവിപരീതമായി അവിടുന്നാ
 ണ് ഈ കൃത്യങ്ങളെയെല്ലാം ശംഭുവിനെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്നത്.

3. വിശ്വം നിയച്ഛതിവിശ്വംഖലചേഷ്ടിതോ യഃ
സോഽപി ത്വയാ നിയമനീയ ഇതി സ്തംഭം നഃ
വൈവസ്വതം ചികരഭാവജ്ജേഷം യദംബ
ബധ്നാസി വേണികബരീഗ്രഥനാദിഭേദൈഃ.

യാതൊരുവനാണോ സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനായി ഈ ജഗത്തിനെ നിയന്ത്രിയ്ക്കുന്നത് (പരിപാലിക്കുന്നത്) ആ യമൻ പോലും അവിടത്തെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് എന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാണ്. എന്തെന്നാൽ അവിടുന്ന് ആ യമനെ തന്റെ കാർക്കുന്തലാക്കി പല രീതിയിൽ കെട്ടിയും അഴിച്ചും ഇട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. (ദേവീ മാഹാത്മ്യത്തിൽ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മഹിഷാസുരവധത്തിനായി ദേവി ഉല്പന്നയാകുന്നത് ദേവന്മാരുടെ ചൈതന്യത്തിൽനിന്നാണ്. ദേവിയുടെ വിവിധ ശരീരഭാഗങ്ങൾ വിവിധ ദേവന്മാരുടെ ചൈതന്യമാകുന്നു. അതിൽ യമനിൽനിന്നുമാണ് ദേവിയുടെ കാർക്കുന്തലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. യാമ്യേന ചാ ഭവൻ കേശാ.... ദേവീമാഹാത്മ്യം 2:14)

4. ഭൂകിങ്കരാണി ഭൂവനാനി തവ ഭൂവൗ ച
സന്ധ്യാത്മികേ ഇതി ഗുണന്തി യതോഽത ഏവ
കർമ്മാണി മാതരിതരാണി കരോതു മാ വാ
സന്ധ്യാം പുനർഭജത ഏവ സമസ്തലോകഃ.

ലോകങ്ങളെല്ലാം നിന്റെ പുരികങ്ങളുടെ കിങ്കരന്മാരാകുന്നു (കിങ്കരന്മാർ = ആജ്ഞാനുവർത്തികൾ) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ പുരികങ്ങൾ സന്ധ്യാമയങ്ങളാണ്. സന്ധ്യാതേജസ്സിൽനിന്നല്ലോ നിൻ പുരികോത്ഭവം, അതുകൊണ്ടാണ് സ്വകർമ്മനിരന്തരയാലും അല്ലെങ്കിലും സർവ്വരും സന്ധ്യയെ ആശ്രയിയ്ക്കുന്നത്.

5. ജാതാ ദൃശോ ജനനി പാവകതേജസൈവ
തിസ്രസ്തവേത്യപി കിമാഗമബോധ്യമേതൽ
പാപാന്യാങ്ഗവലനൈഃ പരിമാർജതീനാം
താസാം ച പാവകപദേ വിചികിത്സതേ കഃ ?

ഹേ ജനനി, അഗ്നിയുടെ തേജസ്സിനാലാണ് അവിടത്തെ മൂന്നു കണ്ണുകളും ഉണ്ടായത് എന്നത് ആഗമങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ബോധ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ടോ? ആ കടക്കണ്ണുകളുടെ ചലനത്താൽതന്നെ ആ അഗ്നിയിങ്കൽ

സകലപാപങ്ങളും തുടച്ചു നീക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ആരറിയുന്നു?

6. മൂല്യം ന യസ്യ ഭവനാനി ചതുർദശാപി
മുക്താഫലം വഹതി തത്തവ നാസി കേതി
ചിത്രീയതേ കിമപി ചേതസി മേ ന മാതഃ
കിം രാജരാജപദവീം ഭവതാമലഭ്യ ?

അവിടുത്തെ മുക്കുത്തിയുടെ മൂല്യം പതിനാലു ലോകങ്ങളേക്കാൾ വലുതാണ്. എന്റെ മനസ്സിൽ വേറൊന്നും പതിയുന്നില്ല. ദേവിയുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കാത്തതായി എന്തുണ്ട്? എല്ലാം സുലഭം.

7. നാസാധികാരമിഹ ഗന്ധവഹാത്മകത്വം
ദേവി ശൂതീ സ്വയമപഹരതാം ഭവത്യാഃ
സർവ്വാഃ ശൂതീരപി തു സാ സ്വവശേ ചകാര
കിം ദുർല്ലഭം ത്രിഷു ജഗത്സു ധനേശ്വരാണാം.

വേദം എല്ലാ ഗുണങ്ങളേയും ഹേ ദേവി, ഭവതിയിൽനിന്ന് അപഹരിച്ചു. ദേവി വേദങ്ങളെയും സ്വവശമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദേവിയെന്ന അമൃലൃണിയിയുടെ അനുഗ്രഹമുള്ളവർക്ക് എന്തുതന്നെയാണ് ലഭ്യമല്ലാത്തത്? എല്ലാം സുലഭം.

8. പ്രാഞ്ചോ ജഗജ്ജനനി യേ പതയഃ പ്രജാനാം
തേ ദേവി സംവവൃതിരേ ദശനാത്മനാ തേ
നോ ചേത്തദന്തികതലേ രസനാഗ്രഭാഗേ
കിം ഭാരതീ വസതി കിങ്കരതാം ഗതേവ

ഹേ ജഗജ്ജനനീ പൂർവ്വസൂരികളായ പ്രജാപതികൾ അവിടുത്തെ ദന്തനിരകളായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സാക്ഷാൽ സരസ്വതീദേവി പോലും ഭൃത്യഭാവേന ദേവിയുടെ നാവിൻ തുമ്പത്ത് നിൽക്കുന്നത്.

9. സ്വേനാത്മനാ മുരരിപൂർദനുജൈർവിഗൃഹ്യ
വാരാൻ കതീഹ ന ബഭാര പരാങ്മുഖത്വം
ഓജായിതും സനിരപായമുപായവേദീ
ബാഹ്യാത്മനാ പരിണതോ നിയതം ഭവത്യാഃ.

മഹാവിഷ്ണു സ്വയം ദാനവരോടേറ്റു മുട്ടി സ്വയം പരാജിതനായി മ

ടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഉപായം (സൂത്രം) അറിയുന്ന മഹാവിഷ്ണു ഓജസ്സിനായി ദേവിയുടെ കരങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ദേവിയുടെ ശക്തി ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് മഹാവിഷ്ണുവിനുപോലും അസുരന്മാരെ തോൽപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്.

10. വർഷൻ കരോ മഹിഷമർദ്ദിനി തേ വസുനി
പ്രസൂതതാം കവിജനൈർന്ന മമാദ്ഭൂതം തത്
ആസാദിതാ വസുഭിരങ്ഗുലിതാ യദീയാ
കസ്തസ്യ ശംസ വസുവർഷവിധൗ പ്രയാസഃ ?

അല്ലയോ മഹിഷമർദ്ദിനി സദാ അനുഗ്രഹത്തെ പൊഴിയുന്ന അവിടുത്തെ തുക്കൈകൾ എല്ലായ്പ്പോഴും കവികളാൽ പുകഴ്ത്തപ്പെടുന്നതിൽ ഈ യുള്ളവനു തെല്ലും അതിശയമില്ല. എന്തെന്നാൽ അഷ്ടവസുക്കളുടെ ചൈതന്യംകൊണ്ടാണല്ലോ ദേവിയുടെ കൈകൾ ഉണ്ടായത്.

11. സോമേ/മൃതം കതിചിദേവ പുരാ ലഭന്തേ
തല്ല്യഭൃമസു ജഗതാമിതി തർക്കയന്ത്യാ
നീതഃ പയോധദരശാം സ ശിവേ ത്വയാ യ-
ദസ്മാദൃശാമയമതർക്കിയതഭാഗ്യയോഗഃ

അല്ലയോ ശിവേ, ചന്ദ്രനിൽനിന്നും അമൃത് പണ്ട് വളരെ കുറച്ചേ കിട്ടിയുള്ളൂ. അത് എല്ലാ ജഗത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നു വാശിപിടിച്ച അവിടുത്തെ മാറിടമായിത്തന്നെ ആ സോമൻ ഭവിച്ചു. ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് ഇത് പരമഭാഗ്യംതന്നെ എന്നതിന് യാതൊരു തർക്കവും ഇല്ലതന്നെ.

12. ബ്രഹ്മർഷിശാപഭവയാ രൂപയാ മഹത്യാ
പ്രാഗാസ്ത യഃ ക്വചന ദേവി സരസ്യദൃശ്യഃ
നൂനം സ ഏഷ വിബുധാധിപതിർഭവത്യാഃ
പ്രാപ്തോ വലഗപദവീമധുനാപ്യദൃശ്യഃ.

ഹേ ദേവി യാതൊരുവനാണോ ബ്രഹ്മർഷിശാപത്താൽ ഉണ്ടായ നാണക്കേടിനാൽ മാലോകർക്കു മുന്നിൽ പെടാതെ ഒരു സരസിൽ പോയൊളിച്ചത്, അങ്ങനെയുള്ള ആ ദേവേന്ദ്രൻ അവിടുത്തെ അരക്കെട്ടായി തീർന്നുകൊണ്ട് ഇന്നും അദൃശ്യമായി (ഗുഹ്യമായി) തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

(തുടരും)

ഭഗവദ്ഗീത - ഒരു പുനർവായന (7)

എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ

കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച

അഭിനവമൂല്യപാദാചാര്യരുടെ വ്യാഖ്യാനം.

अत्र केचित् व्याख्याविकल्पमाहुः । कुरूणां-करणानां यत्क्षेत्रम्-अनुग्राहकं
अतः एव सांसारिकधर्माणां सर्वेषां क्षेत्रं - उत्पत्तिनिमित्तत्वात् ।

अयं स धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनम् (याज्ञवल्क्यस्मृतिः)

इत्यस्य च धर्मस्य क्षेत्रम् समस्तधर्माणां क्षयादपवर्गप्राप्त्या त्राणभूतम्
तदधिकारि शरीरम् । सर्वक्षेत्राणां क्षदेर्हिंसार्थत्वात् परस्परवध्यघातकभावेन
वर्तमानानां रागवैराग्यक्रोधक्षमाप्रभृतीनां समागमो यत्र तस्मिन् स्थिता ये
मामकः - अविद्यापुरुषोचिता अविद्यामयाः सङ्कल्पाः । पाण्डवाः - शुद्धवि
द्यापुरुषोचिता विद्यात्मनः । ते किमकुर्वत - कैः खलु के जिता इति यावत् ।
ममेति कायतीति मामकः अविद्यापुरुषः । पाण्डुः शुद्धः ।

ഒന്നാം ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം തുടരുന്നു.

ഇവിടെ ചിലർ വ്യാഖ്യാനാന്തരം നൽകുന്നു. കരുക്ഷേത്രം, ധർമ്മക്ഷേ
ത്രം എന്നീ രണ്ടു പദങ്ങളെ ഇപ്രകാരം വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കരുണാം
ക്ഷേത്രം കരുക്ഷേത്രം എന്നു പറയുന്നു. കരുശബ്ദം കരണങ്ങളെ കുറിയ്ക്കു
ന്നു.

കരണങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളാണ്. അപ്പോൾ ഇന്ദ്രി
യങ്ങളുടെ വിളനിലമായിട്ടുള്ള ഭൂമിയാണ് കരുക്ഷേത്രം. അതായത് ക
രുക്ഷേത്രം നമ്മുടെ ശരീരമാണ്. ഇപ്രകാരം ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വിളനില
മായിട്ടുള്ള ഈ ശരീരം (കരുക്ഷേത്രം) ഇഹലോകത്തിലെ സകലധർ
മ്മങ്ങളുടെയും ക്ഷേത്രമാകുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ (സംസാരത്തെ) നില
നിർത്തുന്നത് ഈ ശരീരമാകയാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉത്പത്തിയ്ക്ക്
നിമിത്തമാണ്.

ഇപ്രകാരം ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉത്പത്തിയ്ക്ക് നിമിത്തമാകുകവഴി

സകല സാംസാരികധർമ്മങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രവും സകല ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രവും (ഭൂമി) കൂടിയാണ് ഈ ശരീരം. അതുകൊണ്ട് യാതൊരു യുദ്ധത്തെ കുറിച്ചാണോ ധൃതരാഷ്ട്രർ സഞ്ജയനോട് ചോദിച്ചത് ആ യുദ്ധം നമ്മുടെ ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും ബുദ്ധിയിലും ജീവിതത്തിലും നടക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

യാജ്ഞവല്ക്യസ്മൃതിയിൽ പറയുന്ന പരമമായ ധർമ്മത്തിന്റെ ക്ഷേത്രമാണ് ഈ ശരീരം. യോഗത്തിലൂടെയുള്ള ആത്മദർശനമെന്ന മോക്ഷമാണ് പരമമായ ധർമ്മം. ആ പരമമായ ധർമ്മത്തിന്റെ (ആത്മദർശനം എന്ന മോക്ഷം) പ്രാപ്തി അഥവാ ലാഭം മറ്റു സകലധർമ്മങ്ങളെയും ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്. അങ്ങനെ പരമമായ ധർമ്മമായ ആത്മദർശനം നേടിത്തന്ന് ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് നിമിത്തമായി ഭവിക്കുന്നതും ഈ ശരീരമാണ്.

ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ (കരണങ്ങളുടെ) ഇരിപ്പിടമായ കരുക്ഷേത്രമെന്ന നമ്മുടെ ശരീരം ധർമ്മക്ഷേത്രമായതെങ്ങനെയെന്നാണ് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയത്. വേണ്ടതും വേണ്ടാത്തതും നല്ലതും ചീത്തയുമായ സകലധർമ്മങ്ങളെയും ക്ഷയിപ്പിച്ച് പരമധർമ്മമാകുന്ന ആത്മദർശനത്തിലെത്തിച്ച് ജീവനെ ത്രാണനം ചെയ്യുന്നതിൽ (രക്ഷിക്കുന്നതിൽ) നിമിത്തമായി ഭവിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഈ ശരീരമാണെന്ന് സാരം. ക്ഷേത്രശബ്ദത്തിലെ ക്ഷയിപ്പിക്കുക രക്ഷിക്കുക എന്നീ രണ്ടർത്ഥത്തിലുള്ള ധാതുക്കളാണ് ഇതിൽ സൂചകങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നത്. മറ്റു സകലധർമ്മങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ച് ആത്മദർശനമെന്ന പരമധർമ്മത്തിലെത്തിക്കുന്നതിൽ അധികാരിയായി ഭവിക്കുന്നത് ഇന്ദ്രിയാധിഷ്ഠാനമായ ഈ ശരീരമായതിനാൽ ധർമ്മക്ഷേത്രവും കരുക്ഷേത്രവും ആകുന്നു ഈ ശരീരം.

ക്ഷദ്രി എന്ന ധാതുവിന് കൊല്ലുക എന്ന അർത്ഥമുള്ളതുകൊണ്ട് പരസ്പരം വധിക്കപ്പെടുവാനും വധിക്കുവാനും വേണ്ടി നില്ക്കുന്ന രാഗവൈരാഗ്യങ്ങൾ ക്രോധക്ഷമകൾ എന്ന് തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു ചേരൽ ഉണ്ടായത് എവിടെയോ അവിടെയുള്ള എന്റെത് എന്ന ഭാവം മാത്രമുള്ളവർ അവിദ്യമയന്മാരാണ്.

ഇവിടെ ക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നുവെച്ചാൽ അന്യോന്യം കൊല്ലുവാനും കൊല്ലപ്പെടുവാനുമായിട്ടുള്ള പരസ്പരവിരുദ്ധഭാവങ്ങൾ എന്നർത്ഥം. ആ പരസ്പരവിരുദ്ധഭാവങ്ങൾ (അഭിലാഷങ്ങളും വിരക്തിയും) രാഗവൈരാഗ്യങ്ങൾ

(ദേഷ്യവും ക്ഷമയും) ക്രോധക്ഷമകൾ തുടങ്ങിയവയാണ്. ഇങ്ങനെ അനവധി വിരുദ്ധവികാരവിചാരങ്ങൾ നമ്മളിൽ ഉണ്ട്. ഇവയുടെ വിളനിലമാണ് നമ്മുടെ ശരീരം. അവിടെ സമാഗമിച്ചിരിക്കുന്നവരിൽ വിവിധ ഭാവങ്ങളിൽ എന്റേത് എന്ന് പറയുന്ന അവിദ്യമയമായ ഭാവവും ഉണ്ട്. എന്റേത് എന്ന ഭാവം അവിദ്യമയമാണ്. നിഷ്പക്ഷമായും മമതയില്ലാതെയുമാണ് നമ്മൾ എല്ലാറ്റിനേയും കാണേണ്ടത്. എന്നാൽ അങ്ങനെ കാണാൻ സാധിക്കാത്തത് അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടാണ്. മമകഃ (എന്റേത് എന്ന് പറയുന്നവർ) എന്ന് ധൃതരാഷ്ട്രർ പറയുന്ന കൗരവർ അവിദ്യമയരാണ്. പാണ്ഡവർ ശുദ്ധവിദ്യാപുരുഷന്മാരായ വിദ്യാസ്വരൂപികളാണ്. വിദ്യാവിദ്യകൾ എന്തു ചെയ്തു എന്നാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിലൂടെ ചോദിക്കുന്നത്. ആത് ആരെ ജയിച്ചു എന്നാണ് വിവക്ഷ. എന്റേത് എന്നു പറയുന്നവനാണ് (ശബ്ദിക്കുന്നവൻ) മാമകഃ. അങ്ങനെയുള്ളവൻ അവിദ്യാപുരുഷനാണ്. പാണ്ഡു എന്നാൽ ശുദ്ധനെന്നർത്ഥം.

മാമകഃ എന്ന അവിദ്യമയ വികാരവിചാരങ്ങളും ശുദ്ധവിദ്യമയമായ വികാരവിചാരങ്ങളും സകലധർമ്മങ്ങളെയും ക്ഷയിപ്പിച്ച് ആത്മദർശനം എന്ന പരമധർമ്മത്തിലെത്തിയെന്നതിൽ നിമിത്തവും അധികാരിയുമായി വർത്തിക്കുന്ന നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ സംഗമിച്ചിരിക്കുന്നു. കൗരവരെ കുറിക്കുവാൻ ധൃതരാഷ്ട്രർ ഉപയോഗിച്ചതും എന്റേത് എന്ന് എപ്പോഴും ശബ്ദിക്കുന്നതുമായ മാമകശബ്ദം അവിദ്യയേയും പാണ്ഡവശബ്ദം ശുദ്ധവിദ്യയേയും കുറിക്കുന്നതായി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു ഇവിടെ. ആ രണ്ടുപേരും ഈ ശരീരത്തിൽ ഹിംസിക്കുന്നതായി സംഗമിച്ചിട്ട് ആത് ആരെ തോല്പിച്ചുവെന്നാണ് വ്യാഖ്യാനസാരം.

ഇവിടെ ഈശ്വരസ്പോഷണത്തിലെ ആദ്യശ്ലോകം സ്മരണീയമാകുന്നു. ചലിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകലചലനങ്ങളിലും ഈശ്വരൻ ഓതപ്രേതമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ എന്റേത് എന്ന ഭാവത്തെ ത്യജിച്ചിട്ട് ഭുജിച്ചാലും എന്നർത്ഥം. അവിദ്യയെ ഇല്ലാതാക്കി വിദ്യ വിജയിക്കുമ്പോഴാണ് എന്റേത് എന്ന അവിദ്യയെ ത്യജിക്കുവാൻ സാധിക്കുക. അങ്ങനെ അവിദ്യയെ ത്യജിച്ച് കഴിയുമ്പോഴാണ് പരമമായ ധർമ്മത്തിലേയ്ക്ക് എത്തുക. യോഗപ്രാപ്തിയിലൂടെയാണ് ആത്മദർശനമെന്ന മോക്ഷം എന്നതുകൊണ്ട് ഈ ശരീരം ധർമ്മക്ഷേത്രവുംകൂടിയാണ്.

(തുടരും)

മുക്തകം

മുക്തമായത് മുക്തകം. വേറൊന്നുമായി ചേർന്നുനിൽക്കാത്തത്. വേറൊന്നിന്റെ തുടർച്ചയില്ലാതെ സ്വയം പൂർണ്ണാർത്ഥത്തെ നൽകാൻ ക്ഷമമായത് എന്നർത്ഥം. ഒരു ശ്ലോകം എന്ന് മലയാളത്തിൽ പറയും. ഇവിടെ ഒരു മുക്തകം പരിചയപ്പെടാം.

നിസ്സാരനായ ദുഷ്ടനെ എല്ലാവരും ഭയപ്പെടുമെന്ന ആശയം ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

‘കീടഃ കശ്ചന വൃശ്ചികഃ കിയദയം പ്രാണീ കിയച്ഛേഷതേ
കോ ഭാരോ ഹനനേസ്യ ജീവതി സ വാ കാലം കിയന്തം പുനഃ
നാശ്ലോപ്യസ്യ കിയദ്ബിഭേതി ജനതാ ദൂരേ കിയദ്ധാവതേ
കിം ബ്രൂമോ ഗരളസ്യ ദുർവിഷഹതാം പുച്ഛാഗ്രശ്ചകസ്യഃ ?

തേൾ ഒരു കീടം മാത്രം. അതിന് എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. അതിനെ കൊല്ലുക എളുപ്പം. അതെത്ര കാലം ജീവിക്കും. പക്ഷേ ഇതിന്റെ പേരു കേട്ടാൽ ജനം ഓടും. ഉഗ്രവിഷമുള്ള അതിന്റെ വാലുറ്റത്തുള്ള സ്തർശത്തിന്റെ കഥ പറയാനുണ്ടോ ?

ശ്രീപുരം അഷ്ടനാഗേശ്വരക്കാവ്

മാടായിക്കോണം, ഇരിങ്ങാലക്കുട

കേരളം മുഴുവൻ നാഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കാടായിരുന്നു എന്നുള്ള ഒരൈതിഹ്യം ഇന്നും സജീവമായിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം നിലവിലുള്ള കാടുപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന ഭീതിയുണർത്തുന്ന നാഗക്കാവുകൾ കേവലം ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ആരാധനാസങ്കേതം മാത്രമല്ല, പാരിസ്ഥിതികമായ സത്തലനാവസ്ഥ നിലനിർത്തുന്നതിൽ ഏറെ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും ഇന്നേവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. പ്രകൃതി കേവലം മനുഷ്യനുമാത്രം ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപഭോഗവസ്തു മാത്രമാണെ

നുള്ള തെറ്റായ ധാരണയിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന പ്രകൃതിവിരുദ്ധ പ്രവൃത്തികൾ നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷത്തെ ഇന്നേറെ കലുഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആവാസവ്യവസ്ഥയിലുള്ള ഓരോ ജീവജാലത്തിനും അതിന്റേതായ പ്രാധാന്യവും പെരുമാറാനുള്ള പരിസരവുമുണ്ടെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ മഹാമനീഷികളാൽ ലോകനന്മയ്ക്കായി വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടതാണ് കാവുകളും കാടുപിടിച്ച മറ്റാരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളും. ഈ ദൃഷ്ടിയിൽ നാഗക്കാവുകൾക്ക് ഇന്നേറെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. താന്ത്രിക സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് നാഗം സൂക്ഷ്മശരീരത്തിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കണ്ഡലിനീശക്തിയുടെ പ്രതീകമാണ്. ഈ കലണ്ഡലിനീശക്തി ഉണർന്ന് സഹസ്രാരത്തിലെ ശിവനുമായി മേളിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാൾക്ക് ശിവനാണെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ് പൂർണ്ണമായുണ്ടാകുന്നതും അലൌകികമായ ആനന്ദാനുഭൂതിയുണ്ടാകുന്നതും. ഈ ദൃഷ്ടിയിലും നാഗങ്ങൾ നമ്മുടെയെല്ലാം ഉള്ളിലുറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അനന്തമായ പ്രാപഞ്ചികശക്തിയുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളാണ്.

പ്രതിഷ്ഠ

വൃത്താകൃതിയിലുള്ള നാഗത്തറയിൽ അഷ്ടനാഗങ്ങളുടെ സദസ്സിൽ മദ്ധ്യത്തിൽ ശിവൻ കടികൊള്ളുന്ന രൂപത്തിലാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രതിഷ്ഠ. അഷ്ടനാഗബിംബങ്ങൾ ഓരോന്നും പ്രത്യേക ആയുധങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളും ഭൂഷണങ്ങളോടുകൂടി പൂർണ്ണമായ സ്വരൂപത്തിലുള്ളവയാണ്. അവയെല്ലാംതന്നെ മനോഹരമായി ശിലയിൽ പണിത്തീർത്ത ശില്പങ്ങളാണ്. മദ്ധ്യത്തിൽ നാഗവിഭൂഷിതനായ ശിവനും, നന്നാലു നാഗങ്ങൾ ശിവന്റെ ഇടത്തും വലത്തുമായി വൃത്താകൃതിയിൽ പീഠത്തിൽ പടിഞ്ഞാറടിമുഖമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നാഗത്തറയുടെ നിർമ്മാണം പ്രകൃതിദത്തമായ പരമ്പരാഗത നിർമ്മാണക്കൂട്ടുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയുള്ളതാണ്. ഇതാണ് ഈ കാവിന്റെ ഘടനാപരമായ സവിശേഷത.

പ്രതിഷ്ഠാ സങ്കല്പം

ഈ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു പിന്നിൽ ഒരു വിശാലമായ സങ്കല്പമുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ നാഗഭൂമിയാണ് ഈ സങ്കേതം. ഇവിടുത്തെ ആരാധനകൊണ്ട് തൃപ്തരാവുന്നത് കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ നാഗങ്ങളും, തൃപ്തരായ അവരുടെ അനുഗ്രഹവർഷംകൊണ്ട് ശമിക്കുന്നത് മുഴുവൻ കേരളീയരുടെ നാഗദോഷങ്ങളുമാണ്. ഈയൊരു സങ്കല്പത്തിലാണ് ഇവിടുത്തെ പൂജകളും ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആചാരങ്ങൾ

വാർഷികമായുള്ള പ്രത്യേക പൂജകൾ അനുസരിച്ച് രണ്ടു ദിവസത്തെ നാഗരാജോത്സവം ഇവിടെ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെ ദിവസം നാഗസഹസ്രനാമജപത്താൽ മന്ത്രവീര്യമുണർത്തപ്പെട്ട നാഗേശ്വരകലശം നാഗേശ്വരനും അഷ്ടനാഗങ്ങൾക്കും അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് സന്ധ്യയോടെ സർവ്വനാഗങ്ങളുടേയും പ്രീതിക്കായി വിശേഷാൽ സർപ്പബലിയും നടത്തപ്പെടുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ദിവസമാണ് ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ട നാഗബലി, അതോടെ നാഗരാജോത്സവം സമാപിക്കുന്നു.

നാഗബലി

ഈ അത്യപൂർവ്വമായ ബലികൃത്യ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ട് നടന്നുവരുന്നില്ല എന്നാണ് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നത്. അന്യംനിന്നുപോയ ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളെ പുനരുദ്ധരിക്കുക എന്ന ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് നാഗബലിയും പുനരുജ്ജീവിക്കപ്പെട്ടത്. എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള നാഗദോഷങ്ങൾക്കും പ്രായശ്ചിത്തമാണ് നാഗബലി. ഇതിൽ സ്വർഗ്ഗ-ഭൂമി-പാതാളങ്ങളിലുള്ള മുഴുവൻ നാഗങ്ങളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യം സങ്കല്പിച്ച് ആവാഹിച്ച് വിവിധ തരത്തിലുള്ള അത്യപൂർവ്വമായ പൂജകളാൽ അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ നാഗബലിക്കു സന്നിഹിതരായ എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഇടിച്ചുപൊടിക്കുന്ന അരിപ്പൊടികൊണ്ടാണ് നാഗങ്ങൾക്കുള്ള തർപ്പണം എന്നതാണ് ഇതിന്റെ പ്രത്യേകത. ഇതിലുടനീളം ജാതിലിംഗാതിർവരമ്പുകൾ കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ല. തുടർന്ന് നാഗദോഷങ്ങളെയെല്ലാം ഗുരുതിയിൽ ആവാഹിച്ച് അർദ്ധരാത്രിയിൽ വാദ്യഘോഷങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ നാഗകാളിക്കു ഗുരുതി തർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. തർപ്പണാനന്തരം സംതൃപ്തരായ സർവ്വലോകനാഗങ്ങളുടേയും അനുഗ്രഹം ദേശനിവാസികളുടെ ക്ഷേമമെശ്വര്യങ്ങൾക്ക് കാരണമായിത്തീരട്ടെ എന്ന വിശാലമായ സങ്കല്പത്തോടെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടെ ബലികൃത്യ അവസാനിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയൊരു ആരാധനാ സമ്പ്രദായം വർഷങ്ങളായിട്ടുള്ള പഠന മനനങ്ങളിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നതാണ്. പൂർണ്ണമായും തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലൂന്നിയതാണ് ഈ പ്രതിഷ്ഠാസങ്കല്പവും ഇവിടുത്തെ പൂജാസമ്പ്രദായവും.

ശ്രീപുരം അഷ്ടനാഗേശ്വരക്കാവ്, മാടായിക്കോണം, ഇരിങ്ങാലക്കുട

ഞങ്ങളുടെ വെബ്സൈറ്റിൽ
(www.shripuram.org)
നിന്നും സൗജന്യമായി ഡൗൺലോഡ്
ചെയ്യാവുന്ന തന്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ

തന്ത്രസമുച്ചയം
(വിവരണം വിമർശിനി
വ്യാഖ്യാനസഹിതം, ദേവനാഗരി ലിപി)

തന്ത്രസമുച്ചയം
(മലയാള വ്യാഖ്യാനം)

ശേഷസമുച്ചയം
(വിമർശിനി വ്യാഖ്യാനത്തോട് കൂടിയത്,
ദേവനാഗരി ലിപി)

കലശചന്ദ്രിക

Printed and Published by Sreekanth.C, owned by Shripuram Publications and printed
at MAMA offset print, Irinjalakkuda, Thrissur, and published at Thrissur,
address: Shripuram Publications, Madayikkonam, post, Irinjalakkuda, Thrissur,
Kerala, 680712. Editor: D.Prakash